75STE JAARGANG No. 9935 VRIJDAG 3 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24J99

Dulles richt boodschap aan Tsjiang Kai Sjek

Vermindering van de spanning rond FORMOSA?

Washington. — Minister Dulles heeft gistermiddag meegedeeld dat hij een boodschap gezonden heeft aan de Amerikaanse ambassadeur te Taipeh, Drumright over de positie van de Amerikaanse regering ten aanzien van d. Chinese kusteilanden.

In doorgaans welingelichte kringen wordt vernomen, dat de brief van Dulles, die bestemd was voor Tsjian Kai-Sjek, betrekking heeft op de interpretaties, die te Taipeh zijn gegeven aan de uitlatingen, die de Amerikaanse bewindsman op zijn persconferentie van dinsdag zijn gedaan. Over de juiste inhoud van de brief is inmiddels niets bekend. **Men vermoedt, dat het oogmerkt van Dulles echter is, een crisis te vermijden tussen Washington en Taipeh over de te volgen politiek in de straat van Formosa.**

In officiele kringen te Washington verklaarde men met klem, dat de Amerikaanse politiek in de straat van Formosa geen verandering heeft ondergaan. Men merkte op, dat deze politiek even standvastig is gebleven als voorheen.

Men wijst erop, dat Dulles op zijn persconferentie weliswaar de mogelijkheid niet uitgesloten achtte, dat Quemoy en Matsoe in geval van een bestand de facto zouden worden geëvacueerd, maar dat hij zich niet uitgelaten heeft over de juridische positie van deze eilanden na een eventueel gedeeltelijke terugtrekking der Nationalistische troepen.

In een exclusief interview met een Amerikaans persbureau te Taipeh sprak Tsjiang Kai-Sjek niet alleen zijn verwondering uit over de uitlatingen van Dulles, maar verklaarde tevens, dat Nationalistisch China geenszins van plan is de kusteilanden in de steek te laten.

Men meent overigens te weten, dat communistisch China tot dusver tijdens de beraadslagingen te Warschau geenszins te kennen heeft gegeven, dat het bereid is met een bestand in te stemmen.

Tsjiang Kai-Sjek heeft gisteren over de toestand in de straat van Formosa beraadslaagd met generaal Randolph M. Pate, de commandant van het Amerikaanse korps mariniers, admiraal Frederick Kivette, de nieuwe bevelhebber kan de Amerikaanse zevende vloot, en vice-admiraal Roland Smoot, het hoofd der Amerikaanse troepen op Formosa. In een officieel communiqué werd meegedeeld, dat de besprekingen voornamelijk betrekking hadden op een „versterking van de Chinees-Amerikaanse militaire samenwerking.

Vermindering van de spanning rond Formosa?

Minister Dulles is gisteren voor een lang weekend op zijn buiten verblijf op Duck-Island uit Washington vertrokken. Dit duidt volgens waarnemers te Washington op vermindering van de spanning rond Formosa.

Op het vliegveld zei Dulles, dat er op Formosa een verkeerde opvatting was ontstaan die een overdreven denkbeeld. gaven van een wijziging van het Amerikaanse standpunt. Volgens hem had eerst de de pers zijn verklaringen verkeerd geinterpreteerd en waren deze interpretaties weer verkeerd uitgelegd door de Nationalistische autoriteiten.

Functionarissen in Washington hebben zich ernstig zorgen over de mogelijkheid van een meningsverschil tussen de Amerikanen en de Nationalisten gemaakt. Dulles zelf zou vrezen, dat de wijziging in de nadruk, van de Amerikaanse politiek zo overdreven zou worden voorgesteld, dat de communisten aan gemoedigd zouden worden door nog krachtiger maatregelen meer concessies van de Ver. Staten los te krijgen.

Flying Boxcars op Formosa aangekomen.

Een groep van zes Amerikaanse transportvliegtuigen van het type „Flying Boxcar" is uit Okinawa op Formosa aangekomen. Zij zullen worden ingeschakeld in de bevoorrading van Quemoy. In de komende twee of drie weken zullen volgens een woordvoerder van de Amerikaanse luchtmacht op Formosa nog tien van deze toestellen aankomen.

In principe moeten deze machines door Chinees personeel worden bemand, maar in welingelichte kringen wordt vernomen, dat de Chinese autoriteiten voorgesteld hebben gebruik te maken van de diensten van Amerikaanse burgerpiloten. Het is niet bekend, of van Amerikaanse zijde gevolg is gegeven aan dit verzoek.

Nationalistisch vliegtuig vermist

Een Nationalistisch-Chinesee amfibievliegtuig met vier Amerikaanse en drie Chinese inzittenden wordt vermist sedert het woensdag van het door de Nationalisten bezette eiland Matsoe nabij de Chinese kust is opgestegen. aldus heeft het Nationalistisch-Chinese ministerie van defensie donderdag bekendgemaakt.

Een kwartier na de start werd het laatste radiosein van het toestel opgevangen.

Mr. Schuurman over de opvattingen der Indonesische REGERING

New York. — In antwoord op de Indonesische mededelingen in de Nederlandse afgevaardigde, mr. C. W. A. Schuurmann, o.a. gezegd, dat het naar het oordeel van de Indonesische vertegenwoordiger bij de V.N. kennelijk volkomen in de haak is als de Indonesische regering van een in Indonesie wonende Nederlander zijn huis, zijn meubilair, zijn kantoor, zijn boeken, zijn voorraden en alles wat met zijn zaken verband houdt, afneemt, doch dat als die Nederlander, na van alles wat hij bezat en van alle middelen van bestaan te zijn beroofd, het land dat hem op die manier heeft behandeld, verlaat, dit te laken is.

Ik ben bang, dat onze opvattingen van rechtvaardigheid en fatsoen in hoge mate uiteenlopen, en dit zo zijnde, zal ik dit debat niet voortzetten. Waar de feiten zijn toegegeven, kan elk lid van de Verenigde Naties wat betreft hun betekenis zijn eigen conclusies trekken.

Surinaamse oud-premier naar UNESCO-vergadering

Paramaribo. — De regering van Suriname heeft oud-premier J. E. Ferrier voorgedragen als Surinaams vertegenwoordiger naar de tiende algemene vergadering van de UNESCO te Parijs.

Koningin Juliana en Prins Bernhard inspekteren de erewacht voor het paleis op de Dam

Het innerlijke portret van Prinses Margaret. Kosten noch moeite heeft de Britse schilder Bill Crozier gespaard om dit volgens zijn uitleg, innerlijke portret van Prinses Margaret te vervaardigen. Alle teleurstellingen van de laatste jaren zijn in dit schilderij vastgelegd, dat is tentoongesteld in de Drian Gallery te Londen.

STATEN zeggen zonder stemming geen bezwaren te hebben tegen BENOEMING van de MINISTERS

Braam: HET IS GEBRUIKELIJK, DAT EEN PROGRAM PAS KOMT — NA DE BENOEMING —

De Statenvergadering van heden had slechts drie agendapunten te behandelen. De hoofdschotel vormde wel de brief van de Gouverneur aan de Staten, waarin het oordeel gevraagd wordt ten aanzien van de door de kabinetsformateur, de heer Isa, ter benoeming als minister voorgedragen personen. Nadat de thans ingediende geloofsbrieven van de heren S. Abbad, C. Dip en B. Ph. Römer waren onderzocht en goedgekeurd, werd als derde punt van de agenda aan de orde gesteld de Adviezen van de Centrale Commissie.

Hieronder was op de eerste plaats een brief, te verzenden aan de heer Minister-President, luidende als volgt:

„In verband met de verheffing van de Nederlandse Antillen tot Bisdom op 18 october a.s., mogen de Staten U in overweging geven na overleg met de diverse eilandsbesturen deze dag waarop de officiële plechtigheden zullen plaats hebben, ingevolge artikel 4, lid 1 sub a van het Curacaosch Verlofreglement 1946 (P.B. 1946, no. 34). aan de personen in overheidsdienst buitengewone vrijstelling van dienst te verlenen".

Het verzenden van deze brief werd met hamerslag goedgekeurd. Hierna kwam aan de orde een tweede brief, te verzenden aan de Gouverneur:

„Ter voldoening aan het verzoek, vervat aan het slot van Uw brief dd. 30 september 1958 no. Kab. 17851, hebben de Staten van de Nederlandse Antillen hierbij de eer Uwer Excellentie te berichten dat dezerzijds geen bezwaren bestaan tegen benoeming van de in Uw voormelde brief genoemde personen tot Minister".

De heer **Da Costa Gomez** was de eerste die naar aanleiding van dit voorstel een verklaring wenste af te leggen, die uit één volzin bestond: Met terzijdestelling van elke overweging van persoonlijke aard, zijn wij van mening, dat het ons onmogelijk is medewerking te verlenen aan de vorming van een regering zonder program, waarin handhaving van het Statuut en van de vrijheidsrechten van de mens zijn opgenomen.

De heer **Debrot**, namens de K.V.P.-fraktie sprekende, gaf een korte beschouwing, waarin hij meende er goed aan te doen eraan te herinneren, dat de K.V.P. vier jaar geleden ook in de oppositie ging en dat de notulen van de laatste negen jaren het bewijs leverden, dat de K.V.P. een partij van de opbouw was en niet van de afbraak.

De K.V.P., aldus mr. Debrot, is het geheel eens met het streven naar een regering op brede basis. Alleen daardoor is er gelegenheid tot constructieve arbeid, die het nemen van maatregelen om de welvaart en de rechtszekerheid te verzekeren en het land de rust en de goodwill te verschaffen, waaraan behoefte bestaat gerandeert. Hij betreurde het, dat een regering op brede basis niet mogelijk is gebleken en verklaarde DAAROM als fraktieleider van de K.V.P. niet aan de vorming van deze regering op smalle basis te hebben willen medewerken. Deze smalle basis biedt te weinig stabiliteit.

Het is reeds de vierde maal, wist mr. Debrot zich te herinneren, dat de K.V.P. in de oppositie is hetgeen hij echter niet betreurde omdat een constructieve, objectieve en kritische oppositie de ruggegraat is van een goede democratie, en minstens zo belangrijk als de deelname aan de regering. Hij verwachtte dat de regering rekening zou houden met de goede oppositie en haar recht van spreken zou erkennen.

Verder zag hij uit naar een regeringsprogram, dat hij verzekerde te zullen toetsen en kritisch te beoordelen.

De heer **P. v.d. Hoeven** zag eigenlijk geen reden om vertrouwen uit te spreken in de voorgestelde regering. Immers het zijn dezelfde mensen en de vorige keer genoten zij het vertrouwen reeds niet.

Hij betreurde het dat de formatie zo plotseling was afgebroken daar hij wel bereid was aan een regering op brede basis mee te werken. Waarom is er geen regeringsprogram? Afgezien van het verleden en van wat er tijdens de verkiezingen zo al gezegd is, weten we niets, zei de fraktieleider van de C.O.P. Er is nóg een mysterie: waar blijft de minister van Onderwijs? Deze materie is toch te belangrijk dan dat de formateur het maar bij een minister a.i. wenst te laten.

De heer **Braam** sprak namens de D.P.-fraktie het onbeperkte vertrouwen uit in de voorgestelde regering. Het regeringsbeleid in de voorbije periode was naar zijn smaak van die aard geweest, dat er geen reden bestaat er aan te twijfelen dat het schip van staat niet in goede handen zou zijn bij de (nieuwe) regering. Hij verzekerde een goede samenwerking tussen oppositie en regeringspartijen want.... dit is in 's lands belang. Zoals gebruikelijk, aldus letterlijk de heer Braam, zullen we het program van de regering krijgen ná haar benoeming.

De heer **Werleman** (UNA) zei kort en bondig dat hij zich niet kon verenigen met deze regeringsopzet.

De heer **Abraham** (D.P. Bonaire) verklaarde dat hij zijn vertrouwen aan deze regering wilde geven, omdat thans serieus werk gemaakt zou worden van het economisch peil van Bonaire.

Nadat de P.P.A. bij monde van **O. Croes** zich vóór en de A.V.P. door middel van het lid **Eman** zich tegen deze regering hadden verklaard, merkte de heer **Lopez**, sprekende namens de „Windward Islands Progressive Party, op, dat het eigenlijk niet nodig was zijn stem te laten horen, omdat de overweldigende meerderheid, waarmede zijn partij op de Bovenwinden de overwinning had behaald, de volkswil wel duidelijk had te kennen gegeven. Daarna werd de te verzenden brief bij hamerslag goedgekeurd.

—:—

Bonn. — Nabij Ulm (West Duitsland) op de weg naar Stuttgart heeft zich maandag een kettingbotsing voorgedaan, waarbij twaalf voer-

Na de besprekingen met DULLES

Minister LUNS legt verklaring af

Washington. — Minister mr. J. M. A. H. Luns, heeft op een persconferentie in Washington een verklaring uitgegeven naar aanleiding van de besprekingen die hij de afgelopen dagen in de Amerikaanse hoofdstad o.a. met Dulles, heeft gevoerd. In de korte verklaring, waarmee minister Dulles zijn instemming heeft betuigd, zegt mr. Luns, dat de „Ver. Staten getrouw de beginselen zullen steunen waarop de orde en vrede in de wereld rusten". **Een van deze beginselen is, dat geen wapengeweld mag worden gebruikt voor gebiedsuitbreiding en minister Luns voegde hieraan toe, dat dit beginsel even belangrijk is voor Nederlands Nieuw Guinea als voor de Nationalistische eilandjes Quemoy en Matsoe.**

Minister Luns achtte het niet uitgesloten dat hij half oktober, na zijn bezoek aan de Antillen, in Washington zal terugkeren voor verdere besprekingen met minister Dulles.

Over de crisis in het Verre Oosten zei mr. Luns, dat volgens hem de standpunten van Nederland en Amerika parallel lopen. Hij meende dat de Amerikaanse regering een plooibare houding aannam waardoor een overeenstemming mogelijk moet zijn.

Wij hebben voorts gesproken over de Indonesie kwestie en de verschillende aspekten ervan, die de Nederlanders hoofdpijn bezorgen. De Ver. Staten hebben naar hij zei hun afkeuring van december over het inbeslag nemen van Nederlandse eigendommen door Indonesie herhaald.

Minister Luns zei voorts dat hij ook over de Amerikaanse wapenleveranties aan Indonesie had gesproken en op de vraag of hij tevreden was over het resultaat van dit gesprek zei hij: „Ik ben niet ontevreden". Hij haalde de verklaring van dr. W. Drees aan, dat een land dat wapens aan Indonesie levert, moreel verplicht is te verzekeren dat die wapens niet voor agressieve doelen worden gebruikt.

Enorme brand bij petroleumraffinaderij in Venezuela

Caracas. — Een enorme brand brak in de nacht van woensdag op donderdag uit bij de petroleummaatschappij „Mene Grande" in Punto Fijo. Daar uitbreiding werd gevreesd besloot de directie de mensen in de naaste omgeving te evacueren. Duizenden mensen uit de omstreken verlieten eveneens hun woning.

Tot heden waren er geen slachtoffers maar de materiële schade zou reeds meer dan een miljoen bolivars zijn. De brand zou zijn veroorzaakt door een vonk, die in een van de petroleumtanks was gevallen.

Staking in haven van New York

New York. — Een staking van dekofficieren van Amerikaanse passagiers- en vrachtschepen heeft nu ca. 40 schepen in de haven van New York in haar greep. Twee grote Oceaanschepen, de United States en de America, hebben hun vaart afgelast.

In verband met deze staking zal de „Santa Rosa" van de Grace Line heden niet uit New York vertrekken.

—:—

Algiers. — In een joodse kerk te Boghari, 100 km. ten zuiden van Algiers, is een handgranaat geworpen. Acht personen liepen verwondingen op.

Commentaar

Na afloop van de Statenvergadering van hedenmorgen riep een oud mannetje aan de ene kant van de brug tegen een even oud mannetje aan de andere kant dat hij hem iets te vertellen had. Wij zijn niet gewend, particuliere gesprekken af te luisteren, maar al passerende, hoorden we toch een commentaar, uitgebracht met een stem, waarin vele levensjaren doorklonken: „Awor mi sa: Van der Hoeven ta busca di bira Minister di Onderwijs!"

Zoals in vele hoofdsteden ter wereld, komen in de Japanse hoofdstad Tokio vele verkeersongelukken voor, die door uiterste waakzaamheid van de weggebruikers voorkomen hadden kunnen worden. In navolging van de verkeersaktie in Amsterdam, „Houdt de vlag in top", heeft de Japanse politie op een aantal plaatsen in Tokio grote zuilen opgericht, waarop met grote cijfers het dagelijkse aantal doden en gewonden wordt aangegeven. Foto: de verkeerszuil met de mededeling: 6 doden en 25 gewonden.

Sowjets brachten wederom kernwapens boven Poolcirkel tot ontploffing

Washington. — In de Sowjet-Unie zijn weer twee kernwapens boven de Poolcirkel tot ontploffing gebracht, zo is gisteren in Washington bekendgemaakt.

De explosies waren „matig tot zeer krachtig". Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken verklaarde gisteren, dat nu het vermoeden bevestigd schijnt te worden dat de opschorting van de Russische proeven indertijd niets meer dan een propagandamanoeuvre is geweest.

De Ver. Staten blijven niettemin bereid om op 31 oktober de voorgestelde conferentie met Engeland en de Sowjet-Unie over een controlestelsel voor kernproeven te beginnen en de eigen proeven na 31 oktober van jaar tot jaar op te schorten als de Sowjet-Unie dat ook doet.

Het officiële Sowjet-pers bureau Tass maakte gisteravond bekend, dat de Sowjet-Unie de kernproeven heeft hervat omdat de Westelijke mogendheden hun proeven niet gestaakt hebben. Het Westen heeft niet de herhaaldelijke verzoeken van de Sowjet-regering om de proeven te staken, ingewilligd, aldus deze bekendmaking.

In een verklaring van Tass worden Engeland en de V.S. ervan beschuldigd, het Russische besluit van 31 maart, de kernwapenproeven te staken, te hebben misbruikt om voor zichzelf de grootst mogelijk militaire voordelen te verzekeren.

Ondanks alles, aldus de Tass-verklaring, zal de Sowjet-Unie echter haar konsekwent streven naar een onmiddellijke en algemene permanente staking van de proeven met kern- en waterstofwapens voortzetten.

Het ongeval aan boord van het stoomtankschip „KOSICIA"

DRIE opvarenden kwamen bij het lossen in haven van WILLEMSTAD om het leven

Raad voor de Scheepvaart besluit het onderzoek

Amsterdam. — De Raad voor de scheepvaart heeft het onderzoek naar het drievoudig dodelijk ongeval aan boord van het stoomtankschip „Kosicia" van de Shell-tankers besloten.

Op 11 juli van het vorige jaar kwamen drie opvarenden van dit schip tijdens het lossen van de lading in de haven van Willemstad door gasvergiftiging om het leven. Het waren de tweede werktuigkundige W. F. den Houter, pompman B. J. van der Pas en matroos P. de Ruiter.

Nadat op een vorige zitting kapitein A. Broersma en eerste werktuigkundige C. Krijger waren gehoord, kwam nu eerste stuurman W. Kuyper, die het ongeval van nabij had meegemaakt, zijn relaas vertellen.

Tijdens het lossen van de lading moest overgeschakeld worden op een andere tank. Daarvoor had men de pompman nodig, maar die was niet te vinden. De eerste stuurman had er niet aan gedacht, dat de pompman — zoals later bleek — in de pompkamer was afgedaald.

Er bestond namelijk een voorschrift, dat zonder toestemming van de stuurman van de wacht niemand die ruimte mocht betreden.

Hij kon wel in de machinekamer zijn, aldus de stuurman.

Inmiddels werd de andere tank op het pompsysteem aangesloten. Toen de pompman na geruime tijd nog niet was komen opdagen begon men ongerust te worden. Twee man gingen toen naar beneden eens in de pompkamer kijken en vonden de vermiste bewusteloos op de laagste verdieping. De stuurman riep: „Is hij er?". Antwoord: „Zo krijgen we hem er nooit uit. Beide mannen gingen naar boven. **Zij vertelden een sterke gaslucht te hebben waargenomen.**

Een van de mannen had voorts geconstateerd, dat de stuurboordpomp lekte. Ondanks de waarschuwing van de eerste stuurman daalden daarna de tweede werktuigkundige den H. en matroos de R. zonder maskers tegen half zes in de pompkamer af. Het werd hun laatste tocht.

Want de stuurman, die het tweetal volgde zag op de onderste verdieping de tweede werktuigkundige bij het lichaam van de pompman staan, terwijl de matroos zwaaiend probeerde de trap weer op te komen. Zij waren kennelijk ook al onder de invloed van de gassen geraakt.

De stuurman, die zich ook al onwel voelde worden, deed nog een poging om de matroos naar boven te helpen. Hij greep hem bij de kraag, maar toen de scheurde moest hij ijlings naar boven om ook niet het slachtoffer van de gevaarlijke gassen te worden.

Vervolgens heeft de inmiddels gewaarschuwde hoofdwerktuigkundige nog geprobeerd met een rookhelm naar beneden te gaan, maar de helm raakt onklaar. Toen kwam van de wal de medische dienst met handiger maskers en die slaagde erin de drie mannen naar boven te brengen. Zij waren reeds overleden.

Uitvoerig werd ter zitting gesproken over de vraag waarom de ejecteurs — apparaten om schadelijke gassen weg te zuigen — tijdens het lossen niet hadden aangestaan.

De stuurman vertelde, dat deze apparaten wel gereed hadden gelegen, maar dat slechts de verantwoordelijke machinedienst bevoegd was ze in te schakelen. Dat was niet gebeurd. **Zij zijn pas in werking getreden toen de leden van de medische dienst in de pompkamer afdaalden.**

Kapitein B. verklaarde desgevraagd, dat het tegen de gewoonte was, dat de ejecteurs niet bij stonden.

De hoofdinspecteur voor de scheepvaart, de heer J. Metz, wijt dit ongeluk aan een samenloop van omstandigheden. Bij het overgaan van de ene tank naar de andere heeft men welnaar de pompman gezocht, maar er niet aan gedacht, dat deze wel eens in de pompkamer kon zijn. Het is jammer, dat hij zonder toestemming in die ruimte is afgedaald. Waarschijnlijk heeft de pompman een der pompen, die hij en de tweede werktuigkundige tijdens de reis van een nieuwe pakking hadden voorzien, gecontroleerd. Later is gebleken, dat in die pomp oververhitting was ontstaan. De omstandigheid, dat juist op een andere tank werd overgeschakeld tijdens de werkzaamheden van de pompman, waardoor bijzonder veel druk ontstond, is hem noodlottig geworden. Want terwijl hij bezig geweest moet zijn met een der moeren is er — naar men aanneemt — plotseling benzine in zijn gezicht gespoten, waardoor hij verdoofd werd.

Waarschijnlijk door kameraadschap gedreven hebben de tweede werktuigkundige en de matroos zich gedwongen gevoeld naar beneden te gaan om te proberen de pompman te redden. **Deze sympathiek aandoende spontane reaktie heeft tot vergroting van het drama geleid.**

De heer Metz zei niet bijstaan van de ejecteurs geen directe ommissie tot aanleiding van de ramp te kunnen noemen. Ook kan ik geen tekortkoming in de voorschriften van de maatschappij vinden en geloof ik niet, dat men de verantwoordelijke personen ernstige verwijten kan maken. De heer Metz kwam tot de volgende lering:

1e. dat de ejecteurs tijdens het lossen van de lading aangesloten moeten zijn op een ruimte, die weliswaar gasvrij is, maar dat niet behoeft te blijven en dat ze moeten gaan draaien zodra er iemand in die ruimte afdaalt.

2e. dat de volgens voorschrift aan boord van schepen aanwezige rookhelmen — te gebruiken bij brand — niet het aangewezen middel zijn om in noodgevallen als deze dienst te doen. Dan schijnt men meer kans op succes te hebben met zuurstofmaskers.

De Raad zal in deze zaak schriftelijk uitspraak doen.

DAVID „Famia" CARDOZE viert 75e verjaardag

Willemstad. — Heden viert David Cardoze zijn 75e verjaardag. De heer Cardoze, die werkzaam is als bediende in de Sociëteit de Gezelligheid, staat bij de leden van deze sociëteit bekend onder de naam „Famia". Zowel in als buiten de klub is de jarige zeer bekend wegens zijn bereidheid om iedereen van dienst te zijn.

Hedenmiddag om zes uur wordt David Cardoze door het bestuur van de klub toegesproken, onder aanbieding van een „surprise" namens de leden van de klub.

Naast de vele goede wensen, die David Cardoze heden zal ontvangen, voegt de „Amigoe" gaarne de hare.

Firma van WILPEN introduceert „Rednow" appels

Willemstad. — Op onze redaktie werden wij verrast met een zak overheerlijke „Rednow"-appels, die ons werd toegestuurd door de firma van Wilpen.

Deze appels komen uit Canada en zijn van de nieuwe oogst, welke dit jaar, zowel wat betreft de kwaliteit als kwantiteit, bijzonder goed is.

Onbekend maakt onbemind. Men is op Curaçao gewend aan de zgn. „Red Delicious" appel uit Amerika, met het zachte vruchtvlees en de zoete smaak en kent andere soorten nauwelijks. Deze Canadese appel, merk „Rednow", evenwel heeft een wat steviger structuur en een frisse smaak en zal door de echte appelliefhebber ongetwijfeld op prijs worden gesteld. Niet alleen is de kwaliteit voortreffelijk, ook de prijs is gunstiger dan dit sinds lange tijd het geval is geweest.

Er is zojuist een zending van deze Canadese „Rednow" appels aangekomen en ze zijn alom verkrijgbaar. Een uitmuntende gelegenheid om het dagelijks menu met een smakelijk en vitaminenrijk product aan te vullen!

Bonn. — Eind 1957 telde West-Duitsland 51.832.000 inwoners en Oost-Duitsland 16.300.700. West-Berlijn had toen 2.228.500 inwoners en Oost-Berlijn 1.110.000.

Nieuw bestuur Centro Social Catolico

Willemstad. — Na de laatste gehouden Alg. Ledenvergadering, is het nieuwe bestuur van Centro Social Catolico als volgt samengesteld:

Edgar M. Romer, Voorzitter; Jose M. Broos, Penningmeester; Sanzio D. Schob, Secretaris; Wilhelm N. Rivers, Edsel A.V. Jesurun en Adhemar Ph. Janzen, Commissarissen.

Kindermiddag bij Club D.O.W.

Willemstad. — In Club D.O.W. te Parera zal a.s. zondagmiddag weer een kindermiddag plaatsvinden en wel voor leden van deze club en geïntroduceerden. Voor de kindertjes zijn ook deze middag verschillende verrassingen bereid o.a. televisie-programma aangeboden door de C.T.C., kinderfilmpjes, tractaties en ... de goochelaar. Aangezien wij meerdere van deze kinderfeestjes hebben meegemaakt, kunnen wij voorspellen, dat de kinderen een prettige middag te wachten staat. Ten behoeve van de „gezelligheid" zoals de heer van der Ente organisator van deze middag, het uitdrukt, is de toegangsprijs zeer laag gehouden en wel een gulden per gezin.

Dierendag 1958 in het Hofje van Plantage GROOT PISCADERA

Willemstad. — Kinderen die niet door hun ouders gebracht kunnen worden, mogen hun dieren meenemen in de A.B.C.-bussen en in kleine busjes.

Uitsluitend voor kinderen, die niet over vervoer kunnen beschikken, hebben wij van de C.P.I.M. de beschikking over twee oplegger-bussen.

Het vervoer van KINDEREN MET DIEREN in deze bussen is GRATIS.

Deze bussen als volgt rijden:

Route 1

JULIANAPLEIN STEENRIJP (Zwijsen College) — SALINJA (Jongensschool) — JANWE (R.K. KERK) — GROOT KWARTIER (R.K. Kerk) en vervolgens via de Schottegatweg en Jan Noorduynweg naar Plantage Groot Piscadera.

Vertrektijd van het JULIANAPLEIN is Half DRIE. Op de hierboven genoemde punten langs de route zal worden gestopt voor het instappen van kinderen MET DIEREN.

Route II

ACHTER THEATER WEST END — Politie Garage MUNDO NOBO — CAS CHIKIU (Garage v.d. Linden) en dan naar Plantage Groot Piscadera.

Vertrektijd eveneens half DRIE NA AFLOOP van het feest zullen dezelfde routes in tegenovergestelde richting worden afgelegd.

Komt dus allemaal morgenmiddag naar het Hofje van Groot Piscadera RUIME parkeerplaats is daar aanwezig.

Om half drie is het hofje open voor deelnemers en publiek, terwijl de keuringen om half vier precies aanvangen.

Wij rekenen op een GROTE OPKOMST.

de Vereniging voor Het Bestuur van Dierenbescherming op Curaçao.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 22 tot en met 28 september 1958: 3 zakken cement; 1 papieren zak inhoudende kinderkleding; 1 autowieldop; 1 hanger in de vorm van een gouden munt; 1 goudkleurig armbandje waarop „Melba"; 1 zonnebril in étui; 1 étui inh.: schoolbuskaart over september en een klein geldsbedrag; 2 leesboeken (Nederlands); 1 roodcrème kinderschooltas; 1 grote sleutel; 1 wit babyschoentje; 1 herenpolshorloge (stuk) merk Simer Special.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5-A.

—:—

Peking. — Radio-Peking heeft bekendgemaakt dat men in de Gele Rivier, bijgenaamd de Plaag van China, twee grote stuwdammen zal bouwen om Noordwest-China van stroom te voorzien en als onderdeel van een plan op lange termijn om de rivier in bedwang te krijgen.

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Oma Pauline Mattes, die ook op de Antillen nakomelingen heeft, was vrijdag 26 september 100 jaar oud. De gouverneur en ministers kwamen op visite. Tot de jeugdherinneringen, waarvan Oma nog een levendige voorstelling bewaart, is de afschaffing der slavernij in 1863. De slaven dansten toen zingend door de stad. Sedert 1907 is Oma Mattes—Berenos weduwe. Van haar drie kinderen zijn er nog twee in leven, een zoon en een dochter, die beiden over de 70 zijn. Haar nakomelingen zijn 2 kinderen, 5 kleinkinderen, 36 achterkleinkinderen en 28 achterachterkleinkinderen, verspreid over Suriname, de Antillen, Nederland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Onder de velen, die de 100-jarige op haar jaardag kwamen geluk wensen, behoorde ook gouverneur Jan van Tilburg. Op de foto: gouverneur Van Tilburg in gesprek met Pauline Mattes—Berenos, stammoeder van zeventig nakomelingen.

„Willemstad — Bisschopsstad"

Een Kinder-Film-Matinee

Aanstaande Woensdag 8 oktober wordt 's middags om drie uur voor de kinderen een speciaal filmprogramma vertoond in het Roxy-theater. Een bont programma van onderhoudende en komische films, waar de kinderen ongetwijfeld plezier van zullen beleven. Voor deze middagvoorstelling worden aan alle scholen kaarten verkocht tegen 75 cents per stuk. In de zaal zullen ruimschoots allerlei versnaperingen verkrijgbaar zijn.

De opbrengst van deze kindervoorstelling komt geheel ten goede aan de geldinzameling ten behoeve van de viering van het Bisschopsfeest. Ieder wordt aangeraden zich tijdig van toegangskaarten te voorzien omdat niet vaststaat of nog een herhaling van deze voorstelling kan worden gegeven. De kaarten zijn reeds aan alle scholen afgegeven en aldaar verkrijgbaar. Wacht niet tot de laatste dag, anders zoudt U Uw kinderen moeten teleurstellen!

Verscheping van Surinaamse landbouwprodukten naar Nederland en Antillen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De Producten Centrale maakt een groentenverscheping voor de Antillen gereed in een poging om buitenlandse afzetgebieden voor Surinaamse landbouwproducten te vinden. Op maandag 29 september zal de verscheping Suriname per zeeschip verlaten.

De Landbouwproducten Centrale is ook bezig een partij bananen (Surinaamse bacoven) in te laden voor Nederland. Deze proefverscheping wordt vanuit Nickerie gedaan. Het departement van Landbouw heeft bijzonder veel belangstelling gekregen voor de bananenteelt in Suriname. Men wil proberen om de bananencultuur nieuw leven in te blazen en stimuleert proefaanplantingen.

WILLEMSTAD — BISSCHOPSSTAD

De Ere-gasten

Willemstad. — Bij de plechtigheden en feestelijkheden rond de verheffing van Willemstad tot Bisschopszetel zullen, evenals zulks bij de wijding van Mgr. Holterman het geval was een aantal kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders aanwezig zijn.

De eerste en voornaamste zal uiteraard zijn de vertegenwoordiger van Zijne Heiligheid de Paus, de Apostolisch Nuntius te Caracas, **Z. Excellentie Mgr. Rafael Forni.** Voorts komt, zoals reeds bekend gemaakt, de Aartsbisschop van Utrecht, **Z. Hoogw. Exc. Mgr. Dr. B. J. Alfrink.** Van de andere uitgenodigde prelaten is thans bericht binnengekomen van de Bisschop van Paramaribo, **Z. Hoogw. Exc. Mgr. S. Kuypers C.ss.R.**, de **Bisschop van Grenada, Z. Hoogw. Exc. Mgr. J. J. Field O.P.** en de **Abt van Mount St. Benedict op Trinidad, de Hoogeerwaarde Dom A. van Duin O.S.B.** De bisschoppen worden op donderdag en vrijdag 16 en 17 oktober op Curaçao verwacht. Het ligt in het voornemen, dat zij alle gezamelijk vergezeld van Mgr. Holterman, op dinsdag 21 oktober een bezoek aan Aruba brengen. Nadere bijzonderheden over hun aankomst zullen nog bekend worden gemaakt.

Politie-berichten

Willemstad. — Om 1.30 in de nacht van woensdag op donderdag tijdens een controle van een politie patrouille in het Campo, bleek dat verschillende personen die daar waren met een fles bier rondliepen. Het kwam de patrouille verdacht voor, daar de bar om 12.00 uur sluit. Vermoed werd dat ergens buiten het Campo bier werd verkocht. De patrouille stelde zich verdacht op en zag dat vanuit de kofferbak van een personenauto door een man flessen bier werden overhandigd aan een andere man die deze flessen over de afrastering aan personen die in het Campo waren overgaf. De man, die deze flessen uit de kofferbak overhandigde werd staande gehouden en bleek een chauffeur van een bakkerij te zijn.

De auto, waarin de patrouille een teil bier, enkele glessen whisky, een machete, een wapenstok, een mes en twee paspoorten aantrof, werd in beslag genomen. De zaak is in verder onderzoek.

Om 15.00 uur gistermiddag werd de patrouille gedirigeerd naar Seroe-Fortuna waar een vechtpartij had plaatsgevonden waarbij met flessen werd gegooid. Zowel twee als een man aldaar woonachtig werd aan hoofd en armen verwond. Van twee slachtoffers werden de wonden door een dokter gehecht.

Om 11.20 uur gisteren werd door de beheerser van het West-End restaurant aangifte gedaan van het feit dat een hem bekende jongeman een portie pork-chop had besteld, en toen dit opgediend werd reclameerde hij dat het niet goed was. Hij kreeg een ander portie en at het op. Hij nam bovendien een croquet en een fleslimonade. Toen hij klaar was liep hij naar buiten zonder te betalen. De Chinees liep hem na. Hij gaf de Chinees een schop en rende weg.

De achtervolging wordt voortgezet via de recherche.

Om 7.40 uur gisterochtend reed de bestuurder van een pick-up door onoplettendheid tegen de achterzijde van een stilstaande pick-up. Schade fl. 1500.—

Om 14.10 uur reed de bestuurder van een vrachtauto vanaf de Lauwrenceweg-zandweg de Paranaweg op en botste tegen de voor hem links komende personenauto. Schade fl. 600.—

De totale schade aangericht door aanrijdingen bedroeg gisteren fl. 2250.—

—:—

Washington. — Aan boord van een Amerikaans schip is zondag een raket gelanceerd van het type Nike-Asp tot een hoogte van ongeveer 240 km. Bij de totale zonsverduistering op 12 oktober zal de Amerikaanse marine zes of acht van deze raketten afvuren met instrumenten voor het meten van x-stralen en ultraviolette stralen van de zon.

Sabotage - daden in FRANKRIJK worden voortgezet

Parijs. — De Franse politie heeft medegedeeld, dat saboteurs in de afgelopen dagen ontploffingen en brand hebben veroorzaakt in een acetyleen-fabriek in de Parijse voorstad La Courneuve. Een agent werd zwaar gewond en de schade wordt geschat op ruim 200.000 francs.

In een andere voorstad van Parijs, Aubervilliers, wierpen niet geïdentificeerde personen flessen benzine en een brandende lont in een kartonfabriek. Er werd geringe schade aangericht.

Te Bordeaux wierpen twee Algerijnen twee flessen met benzine en een lont tegen het huis van een politieman. Er werd geen schade aangericht. Toen de Algerijnen wilden vluchten, vond men een machine-pistool op het trottoir bij het huis. De plegers van de aanslag werden later gegrepen.

Britse Labourpartij verwerpt motie tegen staking van kernproeven

Scarborough. — De Britse Labourparty heeft vandaag met 5.611.000 tegen 890.000 stemmen een motie van de uiterste linkervleugel verworpen, waarin de eenzijdige opzetting wordt geëist van de verdediging van de Britse waterstofbommen en de ontruiming der Amerikaanse bases in Groot Brittannië. Het vorige jaar werd een soortgelijke motie met 5.836.000 tegen 780.000 stemmen afgewezen.

Voorts verwierp het partijcongres twee moties, van min of meer gelijke strekking, waarin wordt bepleit, dat Engeland eenzijdig afstand doet van atoomwapens.

Bij handopsteken werd tenslotte het door het partijbestuur opgestelde program voor de buitenlandse politiek goedgekeurd.

Volgens Russische geleerde zijn Sovjet - raketten veel krachtiger dan de Amerikaanse

Moskou. — De kracht van de Russische raket, waarmede de derde spoetnik is gelanceerd, is vier maal zo groot als die van de Amerikaanse raketten, die gebruikt worden voor het lanceren van kunstmanen, zo heeft de Russische raketspecialist Pokrofski volgens Tass op een perconferentie te Moskou verklaard.

De Rus achtte de Amerikanen niet in staat om met de raketten waarover zij thans beschikken, te doen slaagd schot op de maan af te vuren. Hij was voorts van mening, dat een interplanetair verkeer alleen gebruikt kan worden omdat voor een atoom- of fotonenraket enorm hoge temperaturen nodig zijn en aan boord van een interplanetaire raket geen hogere temperaturen mag ontwikkelen dan die welke gegeven worden door de „klassieke" brandstoffen.

DICHTER VAN HET VERWIJT

FRANK MARTINUS ARION, dicht Zwart-Witte poëzie

Een ONMISKENBAAR dichterlijk talent

(Van een biezondere medewerker)

Als no. 1 van de derde jaargang der „Antilliaanse Cahiers" verscheen, gedateerd november 1957, een gedichtenbundel, „Stemmen uit Afrika" van de jonge Curaçaose dichter Frank Martinus Arion.

Het moge symptomatisch geacht worden voor de waarlijk curieze culturele situatie van de Antillen, dat zij enerzijds zulke litteraire talenten als de dichter Frank Martinus en de prozaist Tip Marugg vermogen voort te brengen, terwijl ze anderzijds ternauwernood tot enige belangstelling voor hun vruchten in staat zijn. Zo kwam het dat wij veelvuldig geconfronteerd werden met ampele en lovende beschouwingen over hun producten in de Nederlandse pers, terwijl ze hier in de litteraire doofpot gestopt zijn.

Overigens suggereert het beluisteren van deze „Stemmen uit Afrika" ons heel wat meer curieuze zaken, dan de bovengeschetste alleen. Daar is bijvoorbeeld het feit dat deze stemmen uit het oerwoud in zulk een vlekkeloos volmaakt Nederlands tot ons komen. En ook dit is symptomatisch, maar nu voor een verscheidenheid en tegelijk verbondenheid, die paradoxaal moet toeschijnen aan allen, die niet tot het hart van het oerwoud der psychologische roerselen, welke hier in het geding zijn, zijn doordrongen.

Laat ons echter eerst onze grote bewondering uitspreken voor het jong en onmiskenbaar litterair talent, dat in deze bundel aan het woord is. Dat deze materie, in deze taal, op deze wijze verklankt is, willen wij al niet meer prijzen door een pluim te zetten op de hoed van de talenkennis. Het niveau, waarop lof moet worden toegezwaaid ligt hier reeds ver boven uit: de taalbeheersing nemen wij als uitgemaakte zaak en prijzen de expressie op haar absoluten, d.i. exclusief poëtische waarde.

Hier vloeit een bron van kristalhelder water, die een rijke schakering van rake beelden en kernachtige ideeën met zich meevoert. Het feit dat al deze beelden en ideeën facetten zijn van een groot thema, verhoogt slechts de indruk der veelzijdigheid van deze geest en dit talent.

Als wij, staande aan deze bron echter tevens een bedenking in ons voelen opkomen, dan is het dat hij soms zelfs iets te gemakkelijk stroomt, waardoor sommige verzen niet de innerlijke spanning bezitten, die alleen hen tot voldragen en rijpe vruchten kan maken van onvergankelijke poëzie. Bemerkenswaardig is, dat deze vloeibaarheid zich nimmer manifesteert in een gebrek aan discipline bij het woordgebruik.

Dit is steeds van heldere eenvoud en volledig beheerste selectiviteit.

Het is slechts, dat het klare water stroomt en stroomt zonder de kristallen bowl te vormen, waarin wij euwig geboeid op het mysterie der goudvissen turen.

Wij constateren in Frank Martinus een jong en onmiskenbaar talent. Waarschijnlijk is zijn jeugd de oorzaak zowel van de kwaliteiten als de feiten ervan. Hij is als de „kinderkoppen" uit zijn XXXIIste poezie. Zij „zuigen leven uit veel zwarte vruchten". En is de overvloed van levenswekkend vocht, die deze bundel is, door deze jeugd niet gezogen door de zware vrucht van het Afrikaans continent? Maar ook de feilen van zijn kwaliteiten steken in die jeugd. Hij zuigt met kinderlijke graagte, met kinderlijke ongebondenheid en, mogen wij wel zeggen, met kinderlijk simplisme. Niet dat dit simplisme zo onverklaarbaar is gezien de gecompliceerdheid van het aangevoerd probleem. De „stemmen uit Afrika" zuchten, schreeuwen en schreien. Ze verwijten, beschuldigen en veroordelen. En de inzet is de verhouding tussen het zwarte en blanke ras, een weegericht, waarbij de schaal der schuld loodzwaar naar de blanken doorslaat. Meer dan de huidskleur, die als onvermijdelijk symbool welhaast op iedere pagina van deze verzenbundel verschijnt, hebben wij om deze al te simplistische afwezigheid van enige balans Frank Martinus' gedichten zwart-witte poezie genoemd, waarbij wel verstaan moet zijn, dat in deze verzen ons de zwarte vlekkeloos wit en de witte zwart als pek voor ogen treden.

Niet, wij herhalen het, dat dit simplisme zo onverklaarbaar is.

Het is zelfs zo moeilijk als zodanig te onderkennen, dat de niet ingewijden onder de critici, — zonder twijfel mede bewogen door het „doffe medelijden", dat de dichter in zijn elfde vers verwerpt — zich al te onvoorwaardelijk gewonnen geven aan het betoog van deze raciale philippien.

Reden hiervan is, dat het hier een probleem betreft, zo vergroeid met de wortels van de menselijke existentie zelf, dat het, ondanks de algemene en levendige aandacht die het trekt, uiterst moeilijk naar zijn ware aard te doorgronden is.

Raciale tegenstelling is het grondthema van deze bundel. Raciale tegenstelling welke een der in het geding betrokken partijen strekt tot een inspiratie van zielsdiepe bewogenheid met eigen lot: Een bewogenheid, die niet slechts de levensechte gloed aan deze gedichten verleent, maar ook de onredelijkheid van de gepassioneerde partijganger.

In deze ogen is het eigen ras vlekkeloos blank en boven alle verwijt verheven.

XIX

Te gaan naar waar de neger
in zijn ruige reinheid mint,
is onmogelijk ondoenlijk.

want hij mint altijd
en mint ook overal,

de wiekslag van de gier
en waterval in witte accoorden,
de olifant, de mier,
het grijnzen van de morgen,

hij mint ze allemaal,
en mint zoals alleen
dit ras kan minnen.
belangeloos.

De bloem, de zon de aarde
belangeloos.

nimmer doodt hij ook
het schone in de dingen
dat hij in zijn ruigheid mint.

Maar de tegenpartij is zwart als de nacht waarin geen straal van licht gezien wordt.

XLV

Weet gij waarom gij
zo de neger schuwt en
hem uit uw wereld bant....

Waarom Amerika hem wil tot slaaf,
hem lyncht wanneer hij slechts
omziet naar een vrouw;

zoals Amerika deed met Wil Mac
Gee,
toen Amerika de Mississippi schreien deed?

Omdat gij zo hartstochtelijk
het goede haat, het verkoopt
aan verlangens van het kwaad.

en ook omdat gij het goede vreest,
gij vreest de ogen van het goede,
gij de vreest de adem van het goede,
gij vreest betasting door het goede....

Neen, neen, neen.
Gij kunt en durft niet te toeven,
hier in Afrika, waar het kwaad
is uitgebrand......

Deze absoluutheid van het kwaad is zo uitsluitend geincorporeerd met het blanke ras, dat dit zelfs gezien wordt als de kruisiger van Christus en Zijn leer.

Laat de kleinen tot mij komen.
ergens staat dit woord geschreven.
dit woord van het Woord dat
gij gekruisigd hebt met al uw daden.

Is er duidelijker formulering denkbaar van de verminking van het leven in zijn diepste werkelijkheid, waartoe dit extremistisch simplisme leidt?

Staat — niet slechts op bovennatuurlijke gronden maar evenzeer op natuurlijke — niet onomstotelijk de mysterieuze paradox, dat hij die gekruisigd wordt, slechts sterven kan voor degene die hem kruisigen? Zover gaat, door de prikkel der antithese gespoord, deze verheerlijking van het eigene, dat het zelfs boven de noodzaak van verlossing wordt verheven.

Niettemin wordt een herverdeling der rollen op het punt van de zozeer geincrimineerde raciale trots als een lokkend ideaal beschouwd.

XXIX

Misschien zullen de kinderen
van dit volk eens hun hoofden
buigen over de legendes van hun
stam.

zoals de Amerikaanse kinderen doen

Om zo als gij Kaukasisch heet
en Uw afkomst fier gedenkt,
hun Neger-zijn met trots te dragen.

Hun verwantschap aan de Nubiërs,
van wie Egypte de kunst van
tempelbouw en pyramiden erfde,
zal Amerika doen blozen.

FRANK MARTINUS ARION
......zwart-witte poëzie......

En ook de landen zullen blozen
die op alles wat een druppel
bloed van Afrika bezit,
in minachting etikettes plakken.

Dan zullen negers niet meer
verslagen honden zijn,
wentelend in witte straten.

geen 'underdog', geen 'seamy side',
maar de herauten van het bloed
dat druppelt in hun aders.

En moet ook het individuele streven naar zelfsublimering, dat hier voor de oppervlakkige waarnemer al als een verweer op het maatschappelijk vlak wordt voorgesteld, niet gezien worden tegen de achtergrond van dit verlangen naar de innerlijke vervolleding van het ras?

XXXVIII

WIJSHEID VAN EEN AAP

De wijsheid van mijn vader
is deugdelijk en waardevol:
Als anderen vergaan mijn zoon
grijp je ergens aan en lééf.

Ik breek hier met mijn vader
De generaties kruisen nu
de blanke sabels en de degens.
want als ik weet dat
anderen vergaan,
zorg ik dat ik dagen
van tevoren ben gesublimeerd.

Mijn vader zou zo schamper
zeggen: Ach mijn zoon zo laf.

Want mijn vader weet niet
dat ik vele stervenskreten
en heel veel wanhoop heb aanhoord.

Wit- zwart, als is het fel contrast nog zulk een machtige inspirator, is in wezen levensvreemd, zelfs als het wit-zwarte poëzie betreft en raciale tegenstellingen er de stof toe bieden. En wat betekent het geluk, zelfs van zulk een litterair gave bundel in vergelijking met de tragiek der innerlijke verscheurdheid, waaruit hij voortkwam? Hij is als de parel, die naar men zegt, op de wond van de oester groet.

De oorzaak zelf van zijn gaafheid is geen andere dan die, welke onvermogen kweekt het leven te zien in de totale balans van eindeloze schakeringen, die het altijd en overal vertoont, het levenssegment der raciale verhoudingen niet uitgezonderd.

De „Stemmen uit Afrika" verklanken in alle mogelijke toonaarden van zelfbeklag de hulploosheid en weerloosheid van het ras, waarbij dit eventuele onvermogen om het kwade te doen zonder meer gelijk gesteld wordt met het niet willen er van c.q. met het doen van het goede. Dit is een van de vele simplificaties der raciale verhoudingen, welke onmiddellijk samenhangt met de wortel van het probleem zelf, n.l. met de vraag, of dit martelaarscomplex geheel geconditionneerd en dus ook verklaard wordt door de geïncrimineerde historische en maatschappelijke omstandigheden. De vraag dringt zich n.l. op of deze omstandigheden, zelfs al hebben zij het complex gestimuleerd, er niet in hoge mate door geconditionneerd werden in plaats van omgekeerd.

Epictetus was eens een slaaf, maar beschouwde desondanks z'n geest als vrij. Beluisteren wij in deze „Stemmen uit Afrika" een welhaast diametraal gesteld geluid? De stem van hen, die zich ondanks hun vrijheid alsnog onvrij voelen, en ter objectivering van dat gevoel steeds weer teruggrijpen naar die feiten in de voorbije en contemporaine historie, welke dit gevoel van een verklarende ondergrond moeten voorzien?

Of is het zelfs niet zo, dat dit teruggrijpen mede een ziekelijke neiging is om het complex te stimuleren, zoals de man met huiduitslag zijn korsten ter verlichting krabt en daardoor zijn kwaal juist verergerd?

Zelfs als is mijn lichaam slaaf, niemand kan mijn geest zijn vrijheid ontnemen. Mocht dit zelfbewustzijn van de oude Epictetus gemeengoed worden van degenen, waar deze jonge dichter zich de heraut van gemaakt heeft. Hij, noch zijn broeders, zouden een sublimering van dag tot dag van node hebben, een sublimering, welke door medebroeders die zelfs daartoe wellicht niet in staat zijn tot overmaat van ramp als verwerpelijk opportunisme en als lafheid gebrandmerkt wordt. De „Stemmen uit Afrika" beklagen met talen en roepen om solaas. Zonder het minste af te willen doen aan de dure plicht van anderen, onrecht te herstellen dat zij bedreven en hulp te bieden waar zij kunnen, zal deze nood uiteindelijk slechts gelenigd kunnen worden door hen die er aan lijden.

Doch dit kan slechts geschieden wanneer zij de eindeloze capaciteit van de mens leren gebruiken, om de omstandigheden te beheersen, waarin hij leeft.

Dit is wanneer hij de diepe zin van Christus' woord verstaat: „Wees niet bevreesd voor hen die wel het lichaam doden, doch de ziel niet kunnen doden."

v. N

Curacaoensia

PETRUS dacht het beter te weten dan CHRISTUS

Gedurende de avonturen zit men op de knoek in de regel buiten in de koelte en wacht de slaap af. Die uren worden opgevuld met vertellen. Is er geen nieuws, dan komen dikwijls oude verhalen aan de beurt. Dat er onder deze oude verhalen ook apokriefe evangelie-verhalen voorkomen, zal voor menigeen wel een verrassing zijn.

„Eens was Jezus met zijn twaalf apostelen aan het wandelen. Tegen een uur of elf zei hij: Laten we een beetje gaan rusten.

Terwijl de apostelen op de grond gingen liggen, zei hij tot Petrus: Kom mee, hier is een hoge berg, volg mij dan gaan we op de berg naar de zee kijken.

Ze zagen de zee, en een boot met duizend mensen aan boord. Nu zag Jezus, dat een man op die boot slechte boekjes begon uit te delen, en zei: Caramba, Petrus, ik moet je wat vertellen. Er bevinden zich duizend mensen op die boot, en toch ben ik verplicht een storm te verwekken om die 999 zielen te reden. Het is een vreselijk slecht boekje wat die man ronddeelt; over twee uren zullen die 999 zielen zijn bedorven. Ik kan beter door een storm die boot laten zinken en die 999 zielen voor de hemel winnen.

Petrus schrok. En toen Jezus hem de kijker gaf, schrok hij nog hefiger, en zijn hart kromp ineen. Hij zei: Meester, toe, spaar die mensen, ach toe, spaar die mensen. Jezus, kijk eens, ze schreeuwen, ze roepen om hulp, kijk, ze klimmen in de mast. Ai Dios, zie nu toch eens aan, ze komen om, allemaal.

De boot verging en de zee werd weer helemaal kalm. Jezus zei tot Petrus: Volg mij.

Na een eind te hebben gelopen kwamen ze aan een rivier. Jezus zei: Petrus, ruik je geen heerlijke lucht? Petrus zei: Ja. Jezus zei: Houd je van wilde kersen? Die staan hier in overvloed.

Ze begonnen kersen te eten, kersen te eten, kersen te eten. Aan een boom vonden ze een maribombanest met duizend wespen erin. Jezus nam het van de boom. Het was een mooi nest, zo mooi, dat Petrus niet merkte, dat het een maribombanest was; de diertjes zaten heel dicht op elkaar. Petrus, steek dit in je zak en bewaar het totdat ik het nodig heb.

Petrus nam het aan, stak het in zijn zak, en ging verder met kersen eten.

Jezus zei: Petrus, het kan wel morgen worden eer we hier terug komen, seek wat kersen, in je zak, dan kun je onderweg ook nog wat eten. Petrus stak zijn beide zakken vol.

Onderweg at Petrus als maar kersen. Maar toen zijn hand aan het maribombanest kwam, stak hem een wesp. Hij trok zijn hand terug, zag de wesp zitten, en klets! Die was dood. Maar zijn hand zwol op. Hij kneep nu heel die bol in zijn broekzak fijn, zodat er niet een meer levend bleef. Maar hij wist niet dat Jezus op de hoogte was van wat hij deed.

Even later zei Jezus: Petrus, geef mij dat ding wat ik je heb gegeven. Petrus liet het hoofd zakken. Nou. Petrus, wat is er aan de hand; geef mij dat ding terug. Met een gebogen hoofd haalde hij een bal van dode wespen uit zijn zak.

Jezus zei: Petrus, zie je het nu? Ik heb 999 zielen gered en liet er een verloren gaan. Jij hebt 999 zielen dood gemaakt ter wille van een. Wees niet meer zo ongelovig als ik iets doe.

De ophanging van Chapalao

Chapalao was opzichter van Groot Santa Marta. Op een dag merkte hij dat een slaaf hem bij de shon in kwaad daglicht had gesteld. Woedend ging hij de knoek in om hem te zoeken en van kant te maken, maar vond hem niet. Uit wraak sloeg hij toen zijn vrouw dood en bracht het kind bij een familielid van haar.

De shon hoorde van het voorgevalene, liet de moordenaar grijpen en veroordeeelde hem terdood. Eerst werd zijn rug met gloeiende ijzers bewerkt, daarna werd Chapalao opgehangen. Even voor de terechtstelling vroeg hij het woord, en profeteerde: Nooit meer zal de laster van Santa Marta verdwijnen.

Bizonder waardevol is deze profetie niet, daar men datzelfde van iedere mensengemeenschap kan zeggen.

KAREL V laatste keizer

Eenheid van Europa op grond van middeleeuwse visie

(Van een bijzondere medewerker)

Karel V op zeventienjarige leeftijd.

Het is zondag 21 september vierhonderd jaar geleden, dat Karel V in zijn villa bij het Hieronymieten-klooster te Yuste in Spanje overleed. Hij is de laatste keizer, die door de paus eigenhandig is gekroond, de laatste keizer ook in wie de waardigheid en hoge taak van het middeleeuwse keizerschap herleefden in een glorie en macht, die zelfs die van de grootste vorsten der historie verre overtroffen. Tengevolge van de dynastieke politiek van de Bourgondische vorsten en door een weergaloos gunstige loop der omstandigheden verenigde Karel V, die op 24 februari 1500 te Gent het levenslicht had aanschouwd, het grootste deel van Europa onder zijn heerschappij: de machtige Bourgondische staat, die de handel der wereld tot zich trok in steden als Brugge en Antwerpen; de Spaanse monarchie, die in zijn persoon tot eenheid kwam en die al evenzeer het middelpunt van handel bezat in Sevilla, het uitgangspunt voor de scheepvaart naar de Amerikaanse bezittingen; het Duitse rijk, dat in zijn bergstreken in het zuiden een voor die dagen ongeëvenaarde mijnbouw zag ontstaan met steden, luxueus vanwege de koopmansstand, die er terwille van de betrekkingen met Italië, de Middellandse Zee en het Nabije Oosten woonde; de bezittingen in Italië, evenzeer vermaard door hun handel en bankiershuizen en bovendien door hun fantastisch rijke cultuur. In uitgestrektheid was het Habsburgse Rijk minstens zo groot als het Karolingische Rijk van Karel de Grote. Het was waarlijk een Europees, super-nationaal rijk, dat een band schiep tussen volkeren van geheel verschillende aard. Het was een rijk ook, dat alle staten van Europa, die er niet toe behoorden, toch aan zich bond door de banden van het bloed: de Scandinavische koninkrijken, Portugal, Polen, Hongarije, Engeland en zelfs Frankrijk, de erfvijand, werden alle geregeerd door koningen of koninginnen, die verwanten van de keizer waren.

Van het standpunt der ideeën uit gezien was Duitsland het belangrijkste kernstuk van dit wereldrijk, van het standpunt der politiek uit was het Spanje. In de loop van zijn leven legde Karel meer en meer op Spanje en zijn bezittingen in de Nieuwe Wereld het zwaartepunt van zijn handelen. Van hieruit kwam in steeds breder vloeiende stroom het geld, nodig voor de plannen, die het oude Avondland in één greep wilden omvatten; hier vond de keizer mannen, van wie hij wist, dat zij hem zelf en zijn taak het best begrepen en wilden dienen: het katholieke Spanje droeg tot de uitputting toe de zware last, die de keizer het ten behoeve van zijn christelijk-universele politiek oplegde.

Kerkelijke en wereldlijke macht nog éénmaal samen

Deze politiek alsmede de opvattingen, waaraan zij ontsproot, ontleende Karel V aan zijn Duitse koningstitel. Sinds Otto de Grote (rond 950) immers was de koning van Duitsland de drager van het „Romeinse Keizerschap", dat Karel de Grote als eerste in het Westen had bezeten. Rond 800 en opnieuw rond 1000 onder Otto III, werkten paus en keizer nauw samen aan het heil van de christelijke wereld. Zoals de mens een twee-eenheid van ziel en lichaam vormt, zo moest ook de zorg voor het welzijn van die mens een twee-eenheid vormen, die tot uiting moest komen in een samengaan van Sacerdotium en Imperium. Er is, volgens middeleeuwse gedachtengang, één ware Kerk, dus ook maar één Sacerdotium denkbaar, nl. de Paus, wien dus het hoogste gezag inzake het geestelijke toekomt. En in de wereldlijke hiërarchie is slechts één persoon de hoogste, de keizer, wiens gezag zich, juridisch althans, over de hele wereld uitstrekt. De onderlinge verhouding van deze hoogste machten had men eveneens bepaald, zij het dan, dat juist over dit punt van den beginne af moeilijkheden rezen, die reeds in 1075 leidden tot de langdurige investituurstrijd en ten slotte tot een volkomen breuk tussen beide machten. Aangezien de ziel belangrijker is dan het lichaam, en aangezien Christus de Koning van de wereld is, is de Paus de allerhoogste gezagdrager, van wie alle (ook tijdelijk) macht in laatste instantie afhangt, ook die van de keizer. Karel de Grote en al zijn opvolgers droegen met trots de keizertitel van het oude Romeinse Rijk — zelfs Karel V noemde zich „semper Augustus" — maar volgens de middeleeuwse opvattingen was dit rijk een in de gedachten bestaand christelijk rijk geworden, dat de gehele Christenheid of t.z.t. christelijk-te-worden wereld omvatte, een waarachtig „sacrum imperium romanum" dus, een „heilig romeins (of rooms) rijk". De keizer zal als eerste dienaar des pausen, zo stelden deze zich voor, het christenvolk beschermen tegen alle gevaren van inwendige verdeeldheid evenzeer als tegen aanvallen van buiten af. Aldus werd de met uiterste consequentie doordachte visie van de Middeleeuwen de grondslag voor een hechte eenheid van Europa, gebaseerd op eenheid van geloof en streven en op verscheidenheid in volkeren.

Krachtens deze gedachtengang nu ziet men keizer Karel V, die meer middeleeuwse trekken vertoont dan moderne, optreden als verdediger van de Kerk en van Europa: tegen de Turken in verschillende, bijna eindeloze oorlogen te land en ter zee; tegen het lutheranisme ook, dat het gewaad zonder naad van Christus' Kerk verscheurt. Dit alles moge dan ook een sterk politieke inslag gehad hebben, het valt toch niet te loochenen, dat de zorg voor de eenheid van Kerk en Avondland er krachtig in meespeelde. Niet alleen Karel immers voelde het zo. Of moet men het als louter frase beschouwen, wanneer in de verschillende vredesverdragen, die hij sloot, die zorg door beide partijen in woorden wordt uitgedrukt, met name ook in de grote vrede van Cateau-Cambrésis van 1559, die men kan zien als laatste uitvloeisel van de keizerlijke politiek?

Het oude, middeleeuwse, a.h.w. Europees-ingestelde keizerschap vond evenwel onder Karel V voor het eerst, maar tegelijk voor het laatst, een werkelijk universele uitbreiding over de gehele wereld ten gevolge van de ontdekkingen en veroveringen der Portugese en Spaanse conquistadores. In 1493 had Paus Alexander VI de bulle „Inter caetera" uitgevaardigd, waarin de aardbol denkbeeldig werd verdeeld in een Portugese en een Spaanse helft. Een jaar later had de Paus bij het Verdrag van Tordesillas aan de Spaanse kroon opgedragen te zorgen voor de bekering en opvoeding der inboorlingen in de nieuwe gebieden. Ongetwijfeld kon de H. Vader, zo redeneerde men, de plicht om het geloof te verbreiden delegeren aan een door hem aan te wijzen persoon, op dezelfde wijze, waarop Hij de christelijke vorsten — en met name de keizer — kon verplichten tot de strijd tegen de ongelovigen, die in openlijke oorlog het christenvolk bedreigden. Ook de Spaanse theologen, zoals Francisc de Vitoria en de fervente voorvechter van 's keizers rechten, de hofhistoriograaf Juan de Sepulveda — die alle twee Karel's oor hadden — ja zelfs Bartolomé de las Casas, die zo dikwijls voor de Indianen opkwam, waren deze mening toegedaan. Zo werd langs de weg van de Spaanse kroon, die Karel de zijne mocht noemen, de idee van één „orbis christianus" onder één rooms Keizer een tastbare werkelijkheid! Het stichten van een Spaans imperium — en een eventueel toezien op het Portugese — werd een onderdeel van de taak, die de Keizer als eerste regeerder der Christenheid van rechtswege toeviel.

De Spanjaarden zelf voelden dit niet altijd zo. Zij zagen bij hun acties nog altijd de paus staan boven hun koning, zelfs al was deze tevens keizer. Zij werden geleid door overwegingen van Spaans-nationale aard. Uit de documenten van 1493 en 1494 leidden velen hun ner een recht tot verovering af, dat de prediking van het Evangelie in het bijzonder door Spanje moest mogelijk maken. Men voelde zich nl. een kleine orbis christianus apart, die a.h.w. rechtstreeks onder de Paus stond, maar toch ook wel deel uitmaakte van het grote geheel.

Deze opvatting komt b.v. sterk tot uiting in een document, dat de Raad voor Indië in 1514 meegaf aan de conquistador Pedrarias Davila. God heeft allemacht gegeven, zo stond daarin te lezen aan St.-Petrus, wien Hij „de wereld gaf als zijn rijk en heerschappij". Men noemde hem „paus, d.w.z. wonderbare, grote vader en heerser aller mensen." Een van zijn opvolgers heeft alle nieuw-ontdekte landen aan de Spaanse koningen geschonken en daarom werden dan bij deze de Indianen er toe uitgenodigd om de H. Kerk te erkennen als „de heerseres en gebiedster over de hele wereld" en de Spaanse koningen als hun nieuwe heer. Dit stuk moest luidkeels aan de Indianen worden voorgelezen vóórdat men de strijd begon! Hier kwam de eigenaardige hebbelijkheid van de Spanjaarden dier dagen om iedere daad met mogelijke juridische gevolgen bij plechtige notariële acte te laten vastleggen, wel op een heel vreemde manier tot uiting. Toen Davila het bij gelegenheid ook inderdaad voorlas, werd hij met pijlen begroet. Over de hoofden der Indianen heen echter richtte de Raad van Indië met dit stuk zich tot de Europese regeringen. De idee van één universele christelijke wereld was bepaald niet verouderd.

Ondanks dit alles hield toch ook Karel V, evenals zijn Spaanse onderdanen, vast aan een recht tot verovering. Krachtens dit recht was de vorst persoonlijk eigenaar van Amerika; hij persoonlijk beschikte over beperking of uitbreiding van de handel en gaf privileges hier voor uit. De Spaanse standenvertegenwoordiging, de Cortes, had niets met de koloniale zaken te maken.

Aldus springt vanzelf het dualisme, dat de 16e eeuw en dus ook de keizer kenmerkt, in het oog. Enerzijds was Karel V de middeleeuwse „imperator christianus totius orbis christani" in de volle omgang van het woord, te meer nog omdat hij er zich op kon beroemen door de Paus zelf gekroond te zijn, nadat sinds eeuwen de Pausen zich met de keizerkroning niet meer hadden bemoeid. De grootkanselier Gattinara had het direct na Karels verkiezing tot koning van Duitsland aldus uitgedrukt: „Gij zijt op weg naar de wereldmonarchie, naar de vereniging der Christenheid onder één Herder". Karel was toen sinds 1516 koning van Spanje. Voor zijn trouwe dienaar moet de kroning van Karel tot „Imperator Romanorum" op 24 februari 1530 de vervulling van deze profetische woorden hebben betekend.

Anderzijds echter liet Karel zich in het zuiver politieke, ja soms zelfs in het geestelijke, niet leiden door Rome, niet in het minst. Overwegingen van dynastiek belang en van machtsverhoudingen gaven hier de doorslag: zelfs aarzelde de Keizer niet om door middel van vlotte of stroeve medewerking aan het grote hervormingsconcilie van Trente zo nodig druk op de Paus uit te oefenen om deze naar zijn hand te zetten.

In Karel V vond het middeleeuwse keizerschap zijn hoogste bekroning, doordat de Christenheid zich daadwerkelijk over vrijwel de gehele wereld verspreidde en hij er zich op kon beroemen in pauselijke opdracht die verspreiding te beschermen en te bevorderen. Zo gingen voor het laatst Sacerdotium en Imperium nog éénmaal samen. Maar in Karel V groeiden deze beide machten ook voor goed uiteen ten gevolge van de toenemende laïcisering van de wereld: een diepe kloof ging Kerk en Staat opnieuw, en ditmaal definitief, scheiden. Het is daarom bijzonder waardevol hier te vermelden, dat de „Nieuwe Wetten", die Keizer Karel in 1542 aan zijn Indië schonk, uitmuntten door hun christelijke geest en hun voor die dagen humane en liberale opvattingen, die verre uitstegen boven wat zijn tijdgenoten op het terrein van „kolonialisme" te zien gaven.

Kritiek op Hammarskjoelds verslag over de toestand in Nabije Oosten

Moskou. — Onder de titel „nieuwe manoeuvres der Engels-Amerikaanse agressors in de V.N." leveren de korrespondenten te New York van het Russische regeringsorgaan „Izvestia" scherpe kritiek op het verslag van Hammarskjoeld over de toestand in het Nabije Oosten.

„In feite doet het verslag van de sekretaris-generaal der V.N. niets anders dan de sinds lang weerlegde officiële Amerikaanse versie over de verschijning der Amerikaanse en Engelse troepen in het Arabische Oosten te herhalen", aldus de korrespondenten. „Uit alles blijkt, dat Hammarkjoeld toegegeven heeft aan de indruk van de Amerikaanse diplomatie en heeft geduld, dat men zijn naam gebruikt om de kwalijke oogmerken van de Amerikaanse buitenlandse politiek te verdedigen."

T. S. ELIOT, grote dichter

Niet alleen voor de „happy few"

De drie stemmen van de poëzie

T. S. ELIOT

(Van een bijzondere medewerker)

T. S. Eliot, die eind september 70 jaar is geworden, heeft zich sinds tientallen jaren kunnen verheugen in de bijzondere belangstelling van de literaire kritiek. De literatuur over zijn werk overtreft kwantitatief dit werk zelf. De dichter is in zijn lange letterkundige loopbaan niet onproduktief geweest, maar de lieden die zich geroepen voelden zijn werken te analyseren en uit te leggen waren samen produktiever. Vooral Eliots jeugdwerken hebben het moeten ontgelden, en het is niet onvermakelijk om bijvoorbeeld „A Reader's Guide to T. S. Eliot" door George Williamson eens door te nemen; een werk waarin de verzen van de grote dichter één voor één zo gr... ..g worden uitgeplozen en van fantastische commentaren voorzien, dat de lezer verder alle lust ontnomen zou worden om nog naar de gedichten zelf te grijpen, als hij daarvan niet reeds zonder gids had kennis genomen. Eliots gedichten zijn in hun volle betekenis vaak moeilijk te begrijpen en zij veronderstellen een eruditie waarover maar weinig lezers zullen beschikken, maar een boek als dat van Williamson helpt ons, ondanks alle spitsvondige explicaties, bitter weinig om van de poëzie te genieten, en om dat genieten gaat het toch.

Eliot zelf heeft eens geschreven: „Genuine poetry can communicate before it is understood" en in het verstandige voorwoord van het Penguin Book „Selected Poems" wordt dan ook gezegd, dat vele lezers van Eliots gedichten de verzen zullen „aanvoelen" lang voor zij hen „begrijpen". Natuurlijk zal de vreugde die men aan de lectuur beleeft toenen 'n naarmate het begrip groeit, maar dat inzicht heeft, behalve met de kennis van Eliots bronnen van inspiratie, ook zeer veel te maken met intuïtie.

Het feit dat er een markt blijkt te bestaan voor goedkope edities van Eliots poëzie kan men niet uitsluitend uit Engels snobisme verklaren. Er moet een grote kring van oprechte liefhebbers van dit werk bestaan: mensen die zich door de „onbegrijpelijkheden" van toespelingen op Griekse, Latijnse, Italiaanse en Franse klassieken niet laten afschrikken om de gedichten ter hand te nemen. Er gaat een onmiskenbare tovermacht uit van dit werk, dat ons heftig kan aangrijpen zonder dat wij alle fijne nuances bewust opmerken, zoals zelfs de weinig ontwikkelde maar voor poëzie gevoelige lezer volop kan genieten van Shakespeare, al zou een expert hem kunnen duidelijk maken dat er nog heel wat is dat hem ontgaat.

De echte klassieke dichter spreekt een universele taal, en hij wordt niet slechts genoten door de „happy few". Eliot nu zou men in een bepaalde zin een klassiek dichter kunnen noemen, en het is in ieder geval de laatste jaren steeds meer zijn streven geweest om zo verstaanbaar mogelijk te zijn, zonder echter concessies te doen aan zijn dichterlijk geweten. In zijn pogen om een zo groot mogelijke intensiteit te bereiken is hij steeds eenvoudiger gaan schrijven, en in zijn recente toneelstukken bedient hij zich dan ook van een taal die bedrieglijk simpel is. Bedrieglijk, omdat deze simpelheid in feite het produkt is van een groot raffinement.

T. S. Eliot, die zich al op jeugdige leeftijd geroepen voelde tot het dichterschap, heeft in zijn poëtische arbeid kunnen bouwen op een brede en diepe educatie, die werd opgedaan aan schitterende universiteiten als Harvard de Sorbonne en Oxford, waar hij literatuur en filosofie studeerde. Die studie werd gecompleteerd met een rijke levenservaring, die verworven werd in zulke uiteenlopende beroepen als dat van leraar op een middelbare school, bankier, en directeur van een uitgeverij. Maar Eliots werken ontlenen hun diepste betekenis aan de bewogen Christelijke levensopvatting van hun maker. Die Christelijke visie die aan zijn gedichten ten grondslag ligt, dateert niet van zijn overgang naar de Anglicaanse kerk in 1927; want die instelling was latent reeds eerder aanwezig en zij spreekt al uit zijn lange gedicht „The Waste Land", waarin hij getuigt van zijn ontgoocheling over de moderne beschaving. In de ontroerende cyclus „Ash-Wednesday" (1930) openbaart Eliot zich tenslotte tenvolle als een gelovig mens, die tracht door te dringen tot het wezen van het Christendom, mijmerend over de vergankelijkheid van ons aards bestaan en de noodzaak boete te doen voor onze tekortkomingen.

Maar er is een minder moeilijk en korter vers, uit de serie „Ariel Poems", dat gesignaleerd dient te worden als men spreekt over Eliots religiositeit. Het is „Journey of the Magi", een gedicht dat — zoals de titel zegt — de reis van de Drie Koningen naar de kribbe behandelt. Wie voor het eerst wenst kennis te maken met Eliot dichterlijk oeuvre, zou men dit vers kunnen beginnen, dat zich vrij gemakkelijk laat verstaan en waarvan de woordkeus betrekkelijk eenvoudig is. De dichter vertelt hoe de Wijzen, die met een Geboorte meenden geconfronteerd te zullen worden, in feite de Dood ontmoetten. Een der Drie, de verteller van het reisverhaal, zegt: „I had seen birth and death, But had thought they were different; this Birth was Hard and bitter agony for us, like Death, our death." Teruggekeerd naar hun paleizen zagen de vorsten hun onderdanen als vreemdelingen, en nooit meer konden zij de onrust van zich afschudden die hen bij de aanschouwing van het Kind had bevangen. Het gedicht is naar de stijl typerend voor Eliots hoogst oorspronkelijke en gedurfde wijze van uitdrukken, met die treffende en zeer effectieve mengeling van verheven en alledaagse uitdrukkingen, die men in zijn hele werk voortdurend tegenkomt.

Eliot heeft zich niet alleen een grote reputatie verworven op grond van zijn verzen; ook zijn toneelstukken en zijn essays over de literatuur en het dichterschap hebben tot zijn roem bijgedragen. Een recent opstel zouden we, ter illustratie van Eliots vermogen om tot de kern van de dichterlijke problematiek door te dringen, wat nader willen bekijken.

De titel van dit geschrift, dat werd uitgegeven door de „Cambridge University Press", luidt: „The Three Voices of Poetry". Het is een bijzonder originele theorie, die begint met een verklaring van de intrigerende titel. Van de drie stemmen van de poëzie die ik onderscheid, zo zegt Eliot, is de eerste die van de dichter die tot zichzelf — of tot niemand — spreekt. De tweede is de stem van de dichter die zich tot een klein of groot gehoor richt, en de derde is de stem van de dichter die een dramatisch personage tracht te creëren dat in verzen spreekt; hij zegt dan niet wat hij persoonlijk zou willen zeggen, maar wat hij kan uitdrukken binnen de beperkingen van een denkbeeldig personage dat een ander denkbeeldig personage toespreekt. Over deze derde stem, waarvan hij zich het bestaan — volgens zijn eigen zeggen — eerst in 1938 (dus na „Murder in the Cathedral") bewust werd, vertelt Eliot ons vervolgens wat meer, en zijn opmerkingen werpen een zeer verhelderend licht op de verfijnde techniek die aan de constructie van bijvoorbeeld „The Cocktail Party" (1950) en „The Confidential Clerk" (1954) ten grondslag ligt:

„In een stuk in verzen moet men woorden vinden voor verscheidene personages die sterk van elkaar verschillen in achtergrond, temperament, ontwikkeling en intelligentie", zo beweert hij. „Men mag niet een van deze personages met zich zelf identificeren en het alle „poëzie" laten uiten. De poëzie (ik bedoel de taal als die op dramatische ogenblikken intensiteit krijgt) moet zo zeer gespreid worden als de karakterisering toelaat. En ieder personage moet als het poëzie gaat uiten passende versregels krijgen. Het moet niet de indruk wekken slechts woordvoerder van de auteur te zijn." Tenslotte verklaart Eliot naar aanleiding van zijn betoog over de „derde stem": „De dichter die voor het toneel schrijft kan, zoals ik ervaren heb, twee fouten maken: hij kan een personage dichtregels in de mond leggen die niet bij dit personage passen en hij kan het dichtregels geven, die weliswaar wel met het personage overeenstemmen, maar die de actie van het spel niet bevorderen. Want een personage kan slechts gecreëerd en echt gemaakt worden in een actie, in een gedachtenwisseling tussen denkbeeldige mensen."

De genoemde fouten heeft Eliot zelf in het laatste werk waarvan wij in Nederland hebben kunnen kennis nemen, „The Confidential Clerk", geheel weten te vermijden. De verschillende figuren uiten zich ieder op even karakteristieke als poëtische wijze, en beweringen van de één lokken voortdurend verrassende reacties van de ander uit, zodat de handeling nergens wordt gestuit door een statische monoloog.

Eliot, die in Engeland al in de jaren twintig opgang maakte en wiens faam in de Angel-Saksische wereld sindsdien voortdurend gegroeid is, werd hier te lande eigenlijk pas na de tweede wereldoorlog in wijdere kring gewaardeerd. Het waren de opvoeringen van zijn voornaamste toneelstukken die zijn naam in Nederland bij meer mensen bekend maakten, dan die welke moderne Engelse poëzie plegen te lezen. Er zijn nu plannen om zijn in 1939 geschreven drama „The Family Reunion" op te voeren, maar hoe prijzenswaardig dit initiatief ook is, het zou nog interessanter zijn als we spoedig kennis zouden kunnen maken met Eliots nieuwste stuk „The Elder Statesman". Een stuk waarvan vorige maand in Edinburg de première is gegaan, en dat door de „Times" werd gekarakteriseerd als een „realistic psychological drama of self-revelation" en Eliots „most human play".

Eliot is na de tweede wereldoorlog met eerbewijzen overladen. Hij werd in Engeland begiftigd met de Orde van Verdienste, een buitengewoon hoge onderscheiding, hij zag zich in Italië uitgeroepen tot doctor honoris causa van de universiteit van Rome, en in 1948 werd hem in Stockholm de Nobelprijs voor literatuur gegeven. Als literair baanbreker is hij onder de nog levende Engelse dichters zonder weerga.

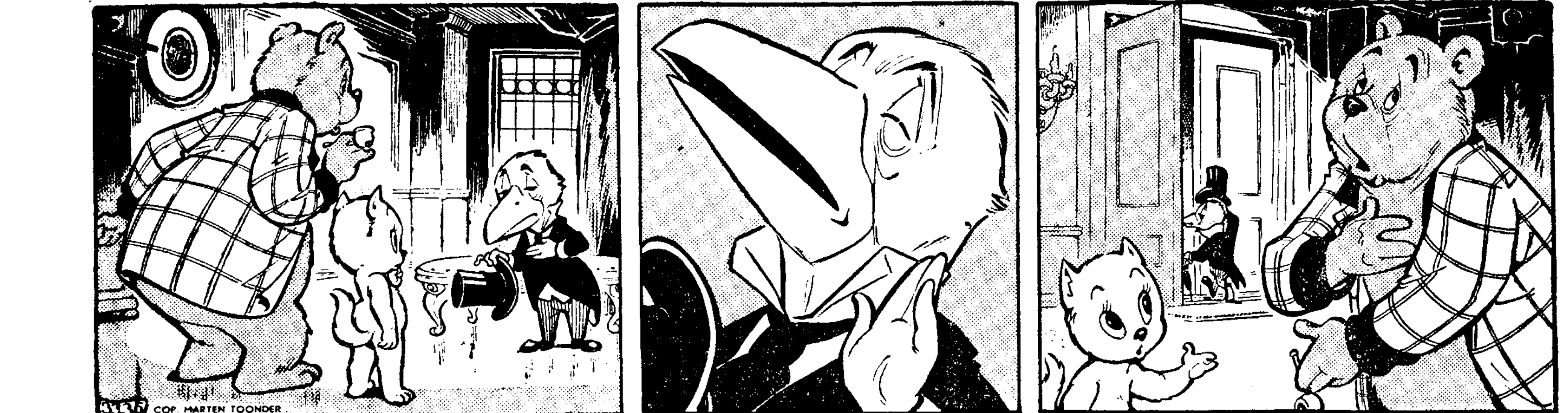
„Shakespeare", zo heeft Eliot eens gezegd, „ging op in de strijd — waarvoor de dichter slechts leeft — om zijn persoonlijke en particuliere innerlijke worstelingen om te zetten in iets dat kostbaar en ongewoon, universeel en onpersoonlijk is." Dit geldt ook voor Eliot zelf; een man die zijn leven in dienst heeft gesteld van de poëzie.

Nasser kondigt noodtoestand af voor Egypte en Syrië

Caïro. — President Nasser van de Verenigde Arabische Republiek heeft voor Egypte en Syrië de noodtoestand afgekondigd. Een reden is niet direkt gegeven.

Uit een officiële bekendmaking in Caïro bleek later, dat het dekreet de noodwetten vervangt, die in 1949 in Syrië en in 1954 in Egypte werden afgekondigd. Men vermoedt, dat het dekreet dus slechts in de plaats treedt van de oude wetgeving.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3336 De bezoeker stond langzaam op en hield zijn cylinderhoed voor de buik.

„Mijn naam is Kwalstergast", zei hij met gesluierde stem. „Van de aansprekersfirma Kwalstergast en Co. Ik ben leedaanzegger".

„Wat vreselijk!" zei heer Bommel getroffen. „Wat scheelt er aan?"

De ander zuchtte smartelijk.

„Ik heb", zo sprak hij, „die droeve plicht u het overlijden van uw oudoom Ambrosius Bommel aan te zeggen. Hij stierf op zevenennegentigjarige leeftijd aan een woedeaanval".

„Wat erg!" mompelde heer Ollie, zijn gelaat in een droevige plooi trekkend.

„Ik heb hem nooit gekend, maar zo 'n bericht geeft altijd te denken, als u begrijpt, wat ik bedoel".

„Hij liet", hernam de leedaanzegger, „in het geheel niets na. Behalve dan een zwaar belast boerenbedrijf te Muntjebol".

„Ach", zei heer Bommel mijmerend. „Wat zielig! Mijn oom was dus boer?"

„Neen", zei de heer Kwalstergast. „Zijn beroep staat aangegeven als argwaner, wat dat dan ook zijn mag. Ik wens u kracht in dit droeve uur. Vaarwel!"

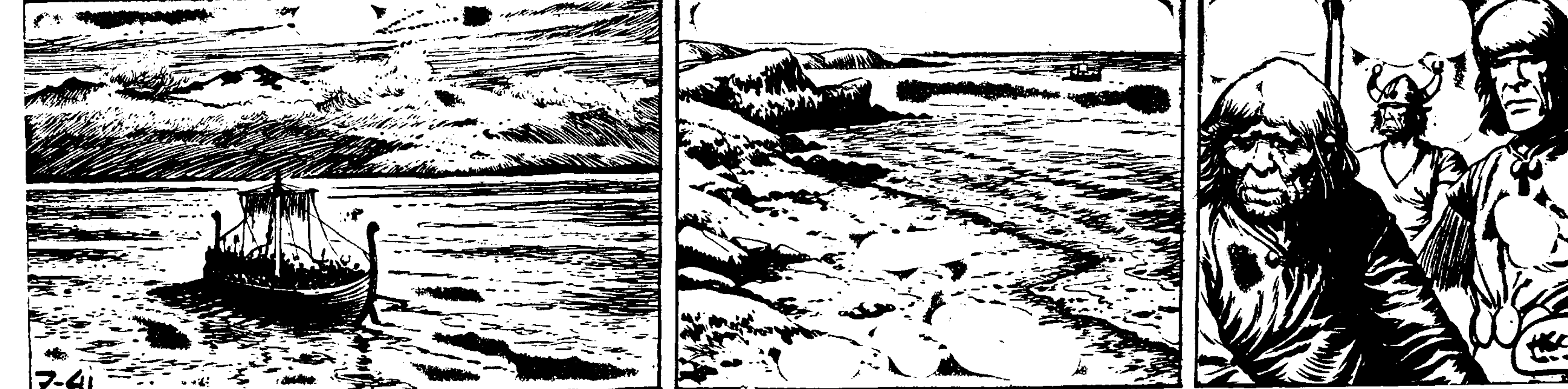
Met deze woorden stulpte hij zijn hoge hoed over de schedel en verliet de kamer.

Heer Ollie bleef diep verslagen achter en Tom Poes probeerde hem te troosten.

„Die oudoom is toch mooi oud geworden", zei hij. „En bovendien hebt u hem nooit gekend. Dan hoeft u het zich toch niet zo aan te trekken?"

Maar heer Bommel schudde het hoofd. „Je begrijpt het niet", prevelde hij.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

7—41. Langzaam maar zeker komt de blauwachtige strook dichterbij en als ze de kust dicht genoeg zijn genaderd, ontwaren zij een landschap zo vreemd als ze nooit tevoren zagen. Alleen Hako meent dat dit hetzelfde land is dat hij met Ragnar de Rode ontdekte, maar geheel zeker is hij er niet van. Grijsblauwe nevels zweven over en tussen grote ijsvelden en heel in de verte doemt boven de nevels uit de top van een eveneens met sneeuw en ijs bedekte hoge bergketen. Op veilige afstand vaart de Drakar langs de kust. Nergens is een spoor van bewoning te ontdekken. Als ze het land wat meer naderen zien ze donkere glimmende rotsen en diepen inhammen die op fjorden lijken, en enigszins aan Noorwegen doen denken. Stil en nevelig ligt het vreemde land daar en Cendrach schudt het hoofd. „Neen, dit is niet het beloofde land. „Ziet toch er groeit geen boom of struik zover wij kunnen onderscheiden. Nee het bevalt mij hier helemaal niet." Ook de mannen hoewel ze er naar verlangen aan land te gaan zijn onrustig en wat vreesachtig, maar Eric is vastbesloten. Er is haast geen voedsel neer, zegt hij strak, geen water...... We hoeven er dus niet verder over te praten, we zullen wel moeten landen.

Dominikaanse beziens-waardigheden in ROME

Rome. — De deelnemers aan het recente Internationaal Congres van de Derde van de Heilige Dominicus hebben in de grote kerken der Orde in de Heilige Stad vele herinneringen gevonden aan de geschiedenis van hun Orde.

Het congres werd geopend met plechtigheden in de Santa Maria Sopra Minerva, zo genoemd omdat de christelijke kerk gebouwd is op de plaats waar een aan de godin Minerva gewijde tempel stond.

Het antwoord op de vraag hoe lang deze kerk die achter het Pantheon ligt en het enige nog intakte bouwwerk uit de Romeinse oudheid in Rome is, in handen van de orde is, is nog niet gevonden.

Wel is bekend dat reeds in het jaar 1226 de kerk in het bezit was van de Dominikanen. Twee conclaven zijn er samengekomen om een Paus te kiezen. Ook liggen er twee grote leden van de Dominicanerorde begraven namelijk de Heilige Catharina van Siena en Fra Angelico.

De sluitingsceremonies van het Congres zijn gehouden in de Santa Sabina een architektonisch juweel in de stijl van de oude romeinse basilica. Paus Honorius III schonk de kerk en enkele omliggende gebouwen in 1220 aan de Heilige Dominicus. De Heilige Albertus Magnus logeerde in het klooster van de Santa Sabina als hij in Rome was en de Heilige Thomas van Aquino heeft er onderwijs gegeven.

In 1874 nam de Italiaanse staat het klooster in beslag, doch liet er twee geestelijke achter om voor de Kerk te zorgen. De Orde heeft het klooster en kerk in 1939 van de regering teruggekocht.

Het klooster is thans, gerestaureerd en uitgebreid, het wereld-hoofdkwartier van de Orde. Het is ook de zetel van het Dominikaans Historisch Instituut, het Liturgisch Instituut en de uitgave de door Paus Leo XIII ingestelde Commissie tot uitgave van de werken van Thomas van Aquino, de z.g. Leonina.

Een derde pelgrimsoord voor de leden van de Derde Orde was de oude basiliek San Clemente, het Romeinse hoofdkwartier van de Ierse Dominikanen, en titelkerk van wijlen Kardinaal de Jong. Deze kerk is bijzonder bekend door het archeologische werk van wijlen Joseph Mullool, die de onder de huidige kerk liggende basiliek uit de achtste eeuw de weer dáárdoor liggende antieke tempel aan de Mithras-dienst gewijd, heeft blootgelegd.

Er zijn nog twee andere Dominikaanse centra in Rome. De kleine kerk van de Rozenkrans op de Monte Mario, waar de componist Franz von Liszt de lagere wijdingen ontving en de Basiliek van St. Sixtus, die in 1219 door Paus Honorius III aan de Dominikanen werd geschon-gebruikte het als -o.............. ken. De staat nam het gebouw in 1870 over en gebruikte het als stalplaats voor lijkkoetsen, maar later werd de kerk teruggeven aan de orde. (N.C.).

Maatregelen tegen nat. Chinese organisatie in Indonesie

Djakarta. — Bij besluit van de militaire commandant van Noord-Sumatra zijn de vlag, de symbolen en insignes van de nationalistisch-Chinese organisatie Kuomintang in Noord-Sumatra verboden, en tegelijkertijd verbeurd verklaard.

Overtreders van dit verbod kunnen worden gestraft met drie maanden gevangenis of een boete van drieduizend rupiah.

Het koninklijk bezoek aan Amsterdam. H.M. de Koningin en Prins Bernhard in de hofauto bij het verlaten van de Zuiderkerk.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

22

Daarom zocht ze, net als indertijd tegenover mrs. Clipp, haar toevlucht tot dat interessante krantenbericht. „Ik ga bij mijn oom werken...... doctor Pauncefoot Jones". „O, is u een nichtje van hèm?" Mevrouw Cardew Trench was zichtbaar opgelucht, dat ze Vic zo snel kon „thuis brengen".

Zij glimlachte. „Wat 'n charmante geleerde...... al is hij wel erg verstrooid...... maar ja, dat mag je zo iemand niet kwalijk nemen. Vorig jaar heb ik in Londen een lezing van hem bijgewoond...... zijn voordracht was uitstekend...... maar ik snapte heus niet waar hij 't over had. Een paar weken geleden is hij op doorreis hier nog geweest. Toen vertelde hij al, dat zich nog een paar dames bij hem zouden aansluiten".

Van deze goede beurt maakte Vic handig gebruik. „Weet u mij ook te zeggen of doctor Rathbone op ogenblik in Bagdad is?"

„Ja, sinds 'n paar dagen!" wist de alwetende dame.

„Hij spreekt volgende donderdag voor het Instituut. Over Wereldbetrekkingen en Verbroedering der Volken. Allemaal nonsens, als je 't mij vraagt...... Hoe meer je de mensen naar elkaar toe drijft, des te recalcitranter en argwanender worden ze. Gedichten vertalen in alle Oosterse talen is van nul en gener waarde...... zij zeggen deze mensen niets......"

„Weet u ook waar hij logeert?"

„In het Babylonian Palace, geloof ik. Dicht bij het Museum heeft hij zijn bureau gevestigd. De Olijftak heet dat...... bespottelijk gewoon...... allemaal jonge vrouwen met wijde broeken, grote brillen en ongewassen halzen!"

„Ik heb zijn secretaris wel eens ontmoet!" vervolgde Vic.

„Ah, zo...... Ja dat is 'n verbazend knappe jongen...... Edward Dinges. Hoe heet-ie ook weer. Hij heeft te veel in de oorlog gepresteerd om zich met deze nonsens bezig te houden...... Maar ja, 'n baantje is 'n baantje. Je begrijpt...... al die excentrieke vrouwen zijn eenvoudig wèg van hem!"

Vic voelde een steek van jaloezie door haar hart gaan.

„Waar heeft die Olijftak z'n kantoren, zei u?"

„Voorbij de bocht...... naar de tweede brug...... niet ver van de Koperbazar...... Maar vertel me eens, hoe maakt mevrouw Pauncefoot Jones het tegenwoordig? Dacht ze haar man al spoedig achterna te komen? Zij sukkelde de laatste tijd met haar gezondheid".

Nu Vic wist wat ze weten wilde dorst zij geen verdere leugenverhalen op te dissen. Daarom keek ze op haar horloge en slaakte een kreetje van schrik.

„O, jee...... Ik had nog wel beloofd mevrouw Clipp om half zeven te zullen wekken. Ik zou haar helpen pakken voor de reis. Ik moet heus maken dat ik weg kom!"

Deze verontschuldiging was in zoverre waar, dat zij niet om half zeven maar om zeven uur bij mevrouw moest zijn. Dolgelukkig liep ze naar boven. Morgen zou ze Edward weer zien......

Maar die Olijftak...... jonge vrouwen met ongewassen halzen...... Het klonk niet aantrekkelijk...... maar ja, mannen zijn veel minder critisch wat smoezelige halsjes betreft dan hyper-hygiënische dames van middelbare leeftijd...... in 't bijzonder als de bezitsters van deze halsjes met grote, bewonderende ogen het manlijke wezen in kwestie aanbiddend aankijken...

De avond was om vóór ze het wist. Vic at met Mrs. Hamilton Clipp vooruit en bracht haar daarna naar het Noorderstation, waar ze kennis maakte met de nieuwe reisgenote, die haar functie zou overnemen.

Bij die gelegenheid stopte mrs Clipp haar nog een dikke envelop in de hand. „Een kleine herinnering, lieve kind. Ik blijf je hartelijk dankbaar voor al je vriendelijke gezelligheid".

Vic antwoordde verrukt: „O, mevrouw, wat lief van u...... dat had u niet behoeven te doen!"

Toen floot de locomotief en reed de trein langzaam de overkapping uit. Vic nam een taxi, omdat zij anders werkelijk niet wist hoe ze Hotel Tio zou terugvinden. Zij holde direct naar haar kamer, benieuwd om de inhoud van de envelop te bekijken. Er zaten twee paar nylons in. Bij iedere andere gelegenheid zou Vic dolblij zijn geweest...... nylons lagen meestal buiten het bereik van haar portemonnaie. Maar op dit ogenblik was zij bitter om geld verlegen...... Zij wenste uit de grond van haar hart, dat mrs Clipp iets minder fijngevoelig was geweest.

Hoe het zij...... morgen was ze bij Edward. Vic kleedde zich uit, sprong in bed en lag vijf minuten later in diepe slaap.

Maar zij droomde, dat ze Edward op een vliegveld zag staan...... een meisje met 'n grote bril hield haar armen om zijn hals geslagen. Vic riep en riep... maar Edward kon niet bij haar komen......

Het was een morgen van stralende zonneschijn, toen Vic wakker werd. Zij kleedde zich aan en stapte uit haar kamer naar buiten op het balkon om de bedrijvigheid op de Tigris gade te slaan. Even verder zag ze een man op het balkon zitten, met krullend grijs haar boven een gespierde, rode nek. Hij zat met zijn rug naar haar toe, maar toen hij zijn hoofd iets zijwaarts keerde herkende zij plotseling tot haar verwondering Sir Rupert Crofton Lee. Deze verwondering kon ze eigenlijk niet verklaren. Ook hij keek aandachtig naar de rivier. Aan zijn stoel hing een verrekijker. Misschien loert hij op vogels, dacht Vic.

Toen zij beneden kwam, was daar weer Marcus Tio, een en al glimlach. „Ik zie dat Sir Rupert Crofton Lee hier ook logeert," zei Vic tegen hem.

„O, ja", antwoordde Marcus gelukkig, „een sympathieke man... een verbazend sympathieke man."

„Kent u hem goed?" vroeg ze nog.

„Dat niet...hij komt hier voor het eerst. Maar hij is gisteravond gebracht door mr. Shrivenham van de Britse Ambassade. Dat is ook 'n verbazend sympathieke man en die ken ik héél goed!"

Toen Vic ging ontbijten vroeg ze zich af of er ook mensen bestonden, die Marcus niet verbazend sympathiek vond. Voordat ze uitging vroeg ze Marcus waar zij het Museum kon vinden.

(Wordt vervolgd)

„Onbewuste" reclame moreel verwerpelijk

Sydney, Australië. — De zogenaamde „onderbewuste reklame" is moreel verkeerd, aldus heeft 'n vooraanstaande geestelijke hier verklaard.

Pater Lelsie Rumble heeft de onlangs ontwikkeld methode van verborgen reklame dat bij de televisie wordt toegepast, „een onethische procedure zelfs vanuit het oogpunt van moraal commercieel fatsoen" genoemd.

Dr. Rumble zei dat deze „onderbe-delijk op het televisiescherm een beeld of slagzin laten verschijnen met zulk een hoge frekwentie dat de toeschouwer zich niet bewust is het gezien te hebben. Sommige onderzoekers hebben verklaard dat waar men commercieel met deze methode proeven heeft genomen zij reeds resulteerde in een aanzienlijke stijging in de omzet van het aldus geadverteerd produkt.

Dr. Rumble zei dat deze onderbewuste adverteerders", gelijk hypnotiseurs, ten doel hebben het onderbewustzijn door suggestie te beinvloeden. Het is geheel iets anders dan het veelvuldig herhalen van gewone reklame. De onderbewuste reklame is niet een beroep op het bewuste gedachtenleven of op een overwogen oordeel. Het is een soort „hersenspoeling" dat niet ten doel heeft bewuste aandacht op te wekken, maar onderbewuste impressies op te wekken.

Twee recente verklaringen van Z. H. de Paus hebben op dit onderwerp betrekking, verklaarde Dr. Rumble. In september 1952 heeft de Paus in een toespraak tot een congres van neuro-chirurgen er op gewezen dat de patient het volste recht behoud op het gebruik van zijn vermogens en dat een geneesheer geen ander of meer recht heeft met betrekking tot een patient dan hem door deze wordt toegekend.

In een toespraak tot leden van de Internationale Vereniging voor Toegepaste Psychologie in 1958 heeft de paste Psychologie in 1958 heeft de Heilige Vader „leugen-verklikkers" en „waarheids-sera" veroordeeld als „methoden die inbreuk maken op de onaantastbare innerlijkheid van de persoon teneinde de dynamismen van het onderbewuste in hun macht te krijgen". En verder:

„Het ongerechtvaardigd binnendringen van de psycholoog in de diepten van de persoonlijkheid moet betreurd worden." Ook wees de Paus er toen op dat „het verkeerd is de prioriteit van de wetenschap in te roepen over de morele woorden en de belangen van het individu en dat „het een karakteristiek is van de totalitaire staten om zich niet te bekommeren om de gebruikte middelen, maar zonder onderscheid al wat hun doel dient te gebruiken zonder zich om de zedelijke wetten iets aan te trekken."

Indien men dit alles toepast op de onderbewuste reklame dan lijdt het geen twijfel dat zij, gelijk hypnose, dat een poging is om de onderbewuste gebieden van de menselijke geest te betreden en even ongeoorloofd is als het gebruik van hypnose voor reklame doeleinden."

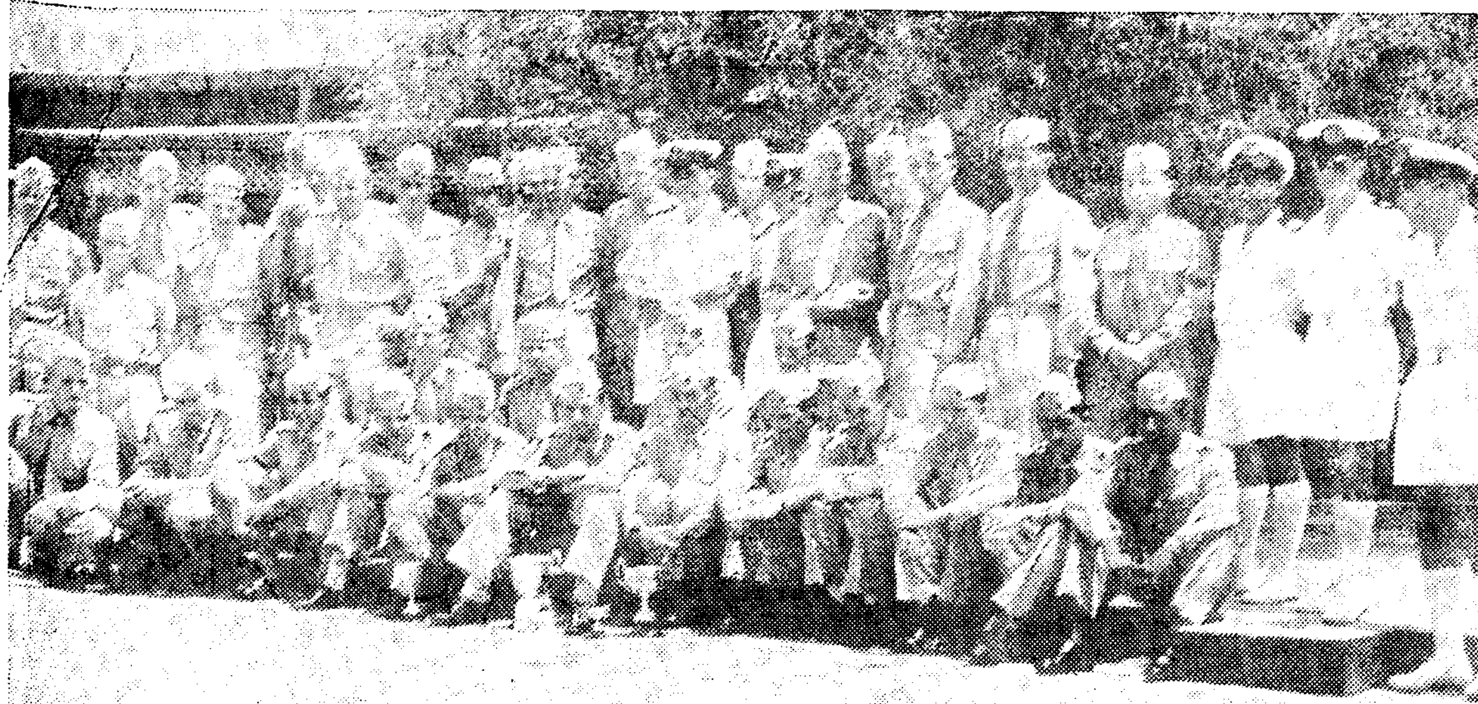
Het feit, evenals bij de hypnose, niet ieder er voor bevattelijk is, doet aan het beginsel niets af.

Verder is het argument dat door betaald te hebben om aanwezig te zijn bij een of andere voorstelling, de toeschouwers hun toestemming hebben verleend om aan de behandeling onderworpen te worden, vals.

Ten derde is het zelfs vanuit het oogpunt van normale handelsethiek moeilijk een dergelijke wijze van adverteren anders aan te duiden dan misbruik van vertrouwen.

„Wij zouden een verkoper die van huis tot huis gaat en door middel van hypnose tracht klanten zaken te laten kopen die zij niet wensen en niet nodig hebben en met hun normaal bewustzijn nooit zouden hebben gekocht, veroordelen. Om al deze redenen is de onderbewuste reklame duidelijk in zich verkeerd en een on-ethische handelswijze zelfs vanuit het oogpunt van normaal zakenfatsoen." (N.C.).

Kazernecommandant huldigt Sportieve Mariniers

Korporaal FAAS wint „ONZE VLOOT" beker

Oranjestad. — In de Mariniers-kazerne werden gisteren de Mariniers, die zulke buitengewoon goede prestaties leverden in het Marine-sporttoernooi, gehuldigd. Kazerne-commandant majoor Giesberts vergat in deze huldiging niet te betrekken de jongens, die in de kazerne moesten achterblijven en dubbel zware diensten verrichtten. Op de foto boven de groep, die aan de sportwedstrijden deelnam en met zoveel sukses Aruba vertegenwoordigde. Links dr O. Bijl, voorzitter van de afdeling Aruba van de Kon. Ned. Ver. Onze Vloot, overhandigt korporaal Faas de speciale beker voor de beste sportsman uit het toernooi. De vijftig Mariniers, die Aruba vertegenwoordigden, behaalden 14 eerste prijzen, 9 tweede en 8 derde prijzen. Na korporaal Faas was korporaal Smit de beste van het toernooi.

Baseball-competitie trekt weinig publiek

Oranjestad. — In het Wilhelmina-stadion werd voor een zeer klein publiek competitiewedstrijd gespeeld tussen Chesterfield en Amstel. Amstel won met 9-7.

In het begin van de wedstrijd liep Amstel uit tot 8-2, maar de jongens van Chesterfield wisten goed op te halen tot 9-7. Voor Chesterfield was Sharpe de beste batter (twee hits, een homerun). Voor Amstel was de winnende pitcher L. Brown, de verliezende pitcher was Wilson. Amstel had 9 runs, 8 hits en 3 errors.

De ranglijst voor de baseball-competitie ziet er nu als volgt uit: 1. Nigh Life met 8 gewonnen en 3 verloren wedstrijden. Amstel 8 gew. 3 verl., Nesbitts 6 gew. 3 verl. Heinekens 7 gew. 5 verl. Chesterfield 3 gew. 9 verl. en Santa Cruz Stars 2 gew. 10 verl.

Aruba Jrs. wint eerste wedstrijd van LSP-toernooi

Oranjestad. — De eerste wedstrijd in het tournooi georganiseerd door het Lago Sport Park leverde een kleine overwinning op voor het voetbalteam van de Arubaanse kampioenen, Aruba Juniors, dat RCA, dan aanvankelijk 1-0 had voorgestaan met 2-1 wist te verslaan.

De zeer spannende wedstrijd werd door een groot publiek bijgewoond.

Evenio Gonzalez maakte het eerste doelpunt, dat aan RCA tot de rust de leiding wist te geven. Na de rust scoorden voor Aruba Juniors Mundo Kemp en Martinez.

Vanavond spelen in dit tournooi tegen elkaar San Nicolaas jrs. en Dakota.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Geboren: 16 september Mercedes, dochter van mej. Del Rosario, Dominicaweg 2, 21 september Stephen Oscar, zoon van de heer en mevrouw J. C. L. Richardson-Hodge, Lagoville 127, 22 september Valerie Rucille, dochter van de heer en mevrouw G. P. Brook-da Silva, Lago Heights 818, 28 september Franklin Yun Hing, zoon van de heer en mevrouw K. Lue-Geerman, Weg Fontein 98. 24 september Theodoor Joseph, zoon van mej. E. M. de Cuba, Savaneta 188, 30 september Brinda Adelia, dochter van de heer en mevrouw A. Clarke, Connor, Bernhardstraat 63, 30 september Viveca Monica, dochter van de heer en mevrouw A. Croes Thijssen, Savaneta 251 en Iris Marlene, dochter van de heer en mevrouw R. I. Geerman-Dania, Santa Cruz 290, en Aiza Sonaly Karenza, dochter van de heer en mevrouw S. F. Croes-Acosta, Concessielaan 7a.

Huwelijken: 2 oktober tussen Supriano Harms en Catharina P. Christiaans, Brazil 11a, Maximiliaan Arnols en Trinita Angela, Seroe Biento 17, Norris Nester Redhead en Anselia Theodora Thomas, Stuyvesantstraat 7, Anthony Christiaan Peterson en Marian Bislip, Parkietenbos 50, Rey Hoek en Olga Clotilda Solognier, Grenville Gladstone Nicholas en Marion Rosalie Hodge, A. van Nassaustraat 21.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba

deelt hierdoor mede, dat bij de WATERVOORZIENINGSDIENST plaatsingsmogelijkheid is voor

Een boekhoudkundige kracht

Betrokkene moet minstens in het bezit zijn van het diploma moderne bedrijfsadministratie en een uitgebreide ervaring hebben op het gebied van de bedrijfsadministratie.

Het salaris zal met inachtneming van opleiding en diensttijd nader worden vastgesteld.

Op zegel gestelde sollicitaties kunnen vóór 12 oktober a.s. worden ingediend bij het bestuurscollege.

Aruba, 27 september 1958.

Het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba,
De Secretaris, De tijdl. Gezaghebber,
L. KERSTENS. ERIC ARENDS.

Morgen begint jubileum-week van ESTRELLA

Oranjestad. — Het programma van de jubileum feestweek van Estrella te Santa Cruz ziet er als volgt uit:

Zaterdag 4 oktober: 3 uur Knock out voetbaltournooi junioren San Nicolas jrs. — La Fama jrs. 4 uur Estrella Jrs. tegen Jong Aruba Jrs.

Zandag 5 oktober: Knock out voetbaltournooi: Hoofdklasse 10.30 uur Estrella tegen La Fama. Junioren: 3 uur des middags voortzetting tournooi en om 4 uur voetbal van selekties noord tegen combinatie Estrella-Trappers. (Santa Cruz).

Maandag 6 oktober: Volleybal K.O. tournooi: 7. uur heren Rapid-Flash, 7.30 uur dames Rapid-San Nicolas jrs, 8 uur heren La Fama-Cardinals. 8.30 uur dames Estrella-La Fama.

Dinsdag 7 oktober: Vanaf 7.30 uur voortzetting valleybaltournooien dames en heren.

Woensdag 8 oktober: Feestavond voor de jeugd van 12 tot 15 jaar. 6. uur receptie, 7.30 uur film en 8.30 goochelen.

Donderdag 9 oktober: 7 uur tafeltennis voor junioren. Basketball K. O. tournooi om half acht Dames San Nicolas jrs. — Aruba Juniors, 8.30 heren Plymouth — Aruba Jrs. 7.30 uur finale Dominotournooi.

Vrijdag 10 oktober: vanaf 7.30 uur voortzetting Basketballtournooi. Dames Estrella-RCA en 8.30 uur heren N.W.I. Stars — Spes Patriae.

Zaterdag 11 oktober: finale Basketball tournooi 7.30 uur dames finale, 8.30 uur heren finale. 9.30 aanbieding van de bekers en tropheeen door de sportkoningin, mej. Emelinda Yarzagaray.

Perzië zal in eventuele wereldoorlog niet neutraal blijven

Teheran. — De Sjah van Perzië heeft op een persconferentie te Teheran verklaard, dat Perzië in een eventuele grote oorlog niet neutraal zal blijven. Een land kan niets winnen met neutraliteit in een wereld, waarin twee grote mogendheden een verheersende rol spelen.

Hij wees er verder op, dat Perzië zijn aanspraken op het onder Britse bescherming staande eiland Bahrein in de Perzische Golf handhaaft. Hij zei te hopen, dat dit eiland, dat een afzonderlijk Sjeikdom is, spoedig bij Perzië zal worden gevoegd.

Tsjiang Kai Sjek voerde besprekingen met V.S.-ambassadeur

Taipeh. — President Tsjiang Kai-sjek heeft met de Amerikaanse ambassadeur in Taipeh, Everett Drumright, gesproken over het Amerikaanse standpunt inzake Formosa.

Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade verklaarde, dat de ambassadeur een boodschap van Dulles heeft gegeven. Hij zei dat er geen verandering in het standpunt van Dulles is gekomen Deze had opnieuw te kennen gegeven, dat Amerika niet voor geweld zal wijken.

FRANS GUINEA onafhankelijk

Conakry. — Bij monde van de voorzitter van de nationale vergadering heeft het voormalige Franse Guinea zich na 68 jaar onder Frans bewind te hebben gestaan, tot onafhankelijke republiek uitgeroepen.

De assemblee van Guinea heeft zich uitgeroepen tot grondwetgevende vergadering van het soevereine volk van Guinea.

Témoignage Chrétien niet bereid overstag te gaan

Poging om het blad via ROME tot meer conformisme te pressen afgewezen

(Van onze Parijse correspondent)

Vanwege de algemene vergadering van „associés" van het bekende links-katholieke weekblad Témoignage Chrétien, die donderdagavond 25 september in langdurige beraadslaging bijeen is geweest, is te Parijs een communiqué gepubliceerd, met eenstemmige goedkeuring van de vergadering, van de volgende inhoud:

„Kennis hebbend van de publikaties van diverse persartikelen Témoignage Chrétien betreffende, heeft de algemene vergadering de tendentieuze inter-pretaties betreurd, die aan haar bijeenkomst vooraf zijn gegaan. Zij weigert vandaag, zoals zij gisteren geweigerd heeft en zoals zij morgen zal weigeren, het weekblad te laten annexeren door enige partij of enige politieke clan. Zij betwist ieder, wie ook, het recht om de toekomst van het weekblad te vereenzelvigen met die van enige persoon, welke ook.

Zij stelt aan de kaak iedere interpretatie van de feiten, die de positie der Kerk tegenover het blad verdraait en deze positie zoekt, te herleiden tot een politiek opportunisme. Zij herinnert eraan, dat op geen enkel moment en in geen enkele vorm — dat Témoignage Chrétien door de hiërarchie het blad veroordeeld heeft of het gevraagd heeft zijn fundamentele gerichtheid te wijzigen. De vergadering bevestigt nogmaals haar gevoelens van algehele trouw aan de Kerk en van eerbiedige volgzaamheid jegens de hiërarchie. Gegeven de huidige situatie van Frankrijk is Témoignage Chrétien voornemens met nog meer kracht de strijd te voeren, die altijd de zijne is geweest, voor de bevordering van de christelijke waarden in een beschaving, die in staat van vernieuwing verkeert, voor de verdediging van de fundamentele vrijheden, voor de sociale rechtvaardigheid, voor de dekolonisatie en voor de vrede in de wereld. Voor het ontplooien van deze actie, conform de algemene beginselen, zoals die door de hiërarchie zijn vastgelegd voor de katholieke pers, en voor het tot gelding brengen van het blad in overeenstemming met de boven omschreven richtlijnen, hernieuwt de algemene vergadering haar vertrouwen in de directie van Témoignage Chrétien".

Ter verduidelijking van hetgeen er in boven weergegeven communiqué is vervat, zij allereerst opgemerkt, dat het centrale punt van de in het communiqué gewraakte perspublikaties inhield, dat de hoofdredacteur van het weekblad, de heer George Suffert, teneinde moeilijkheden, die van diverse zijden voor 't katholieke weekblad waren gerezen te helpen bezweren, zijn ontslag had aangeboden. Tot deze stap zou de heer Suffert zijn gekomen na een onderhoud te hebben gehad met Kardinaal Gerlier, aartsbisschop van Lyon en primaat van Gallië. Kardinaal Gerlier zou van de secretaris van de Congregatie van het H. Officie, Kardinaal Pizzardo, een schrijven hebben ontvangen, hem zoveel als uitnodigend Témoignage Chrétien „tot de orde te roepen". De eerste reactie van Kardinaal Gerlier zou evenwel een poging tot verzoening zijn geweest, daarbij Témoignage Chrétien de hand boven het hoofd houdend.

Op grond waarvan zou Rome evenwel van mening kunnen zijn geweest, dat het nodig was Témoignage Chrétien tot de orde te roepen, of in het gareel te brengen? Zeer onaannemelijk zal het voor iedere bevoegde lezer van het weekblad lijken, dat zulks het geval zou zijn geweest wegens werkelijke en aperte misstappen op het stuk van de leer en de zeden.

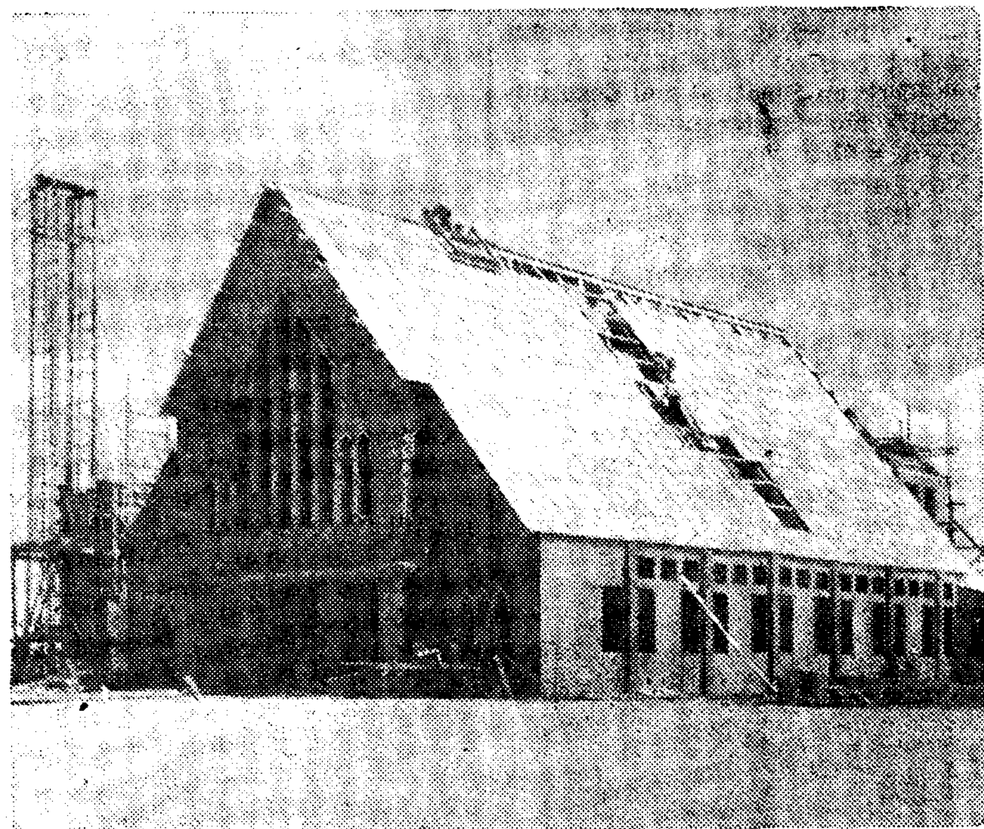
De werkelijke verklaring is, summier en voorzichtig gesteld, zeer wel mogelijk daarin te zoeken — en men zou meer dan één vingerwijzing in die richting kunnen zien in 't boven weergegeven communiqué — dat Témoignage Chrétien door zijn publikaties vooral sinds de 13e mei affaire, te Rome kwalijk aangeschreven is geraakt als een sta-in-de-weg voor de in de afgelopen maanden gerezen plannen en ambities voor een christen-democratische hergroepering op brede basis.... maar vooral in een politiek maatschappelijk conservatieve richting, welke niet bepaald de richting is van Témoignage Chrétien.

Voeg daarbij, dat Témoignage Crétien inzake het alle praktische politiek tragisch en funest domineren de Algerijnse vraagstuk, zeer liberale en vooruitstrevende standpunten pleegt in te nemen en zich niet aan de spits heeft bevonden van het verzet tegen het door het leger in Algerije toegepaste folteringspraktijken en andere onregelmatigheden, en men heeft voldoende punten aangestipt, die het althans denkbaar maakten onder de sinds juni vigerende verhoudingen, dat bepaalde Franse personages en instanties via Rome geprobeerd hebben Témoignage Chrétien tot het betrachten van meer conformisme te pressen.

Dat daarbij zelfs voorspiegelingen zouden hebben dienst gedaan — ook dit is geschreven — van geheel nieuwe voor de Kerk gunstige betrekkingen tussen Frankrijk en het Vatikaan, een concordaat, wordt als verwerpelijke sensatie, maar beter terzijde geschoven.

Inmiddels: de heer Suffert — oud-president van de Franse katholieke studentenbond en een bijzonder strijdbaar politiek militant, wie het begin van dit jaar overkwam, dat hij door extreem rechtse elementen van Nancy werd ontvoerd teneinde hem het vervullen van een spreekbeurt te beletten — heeft inderdaad zijn ontslag aangeboden. De algemene vergadering van Témoignage Chrétien heeft hieromtrent evenwel geen beslissing genomen, wel heeft zij naar uit betrouwbare bron verluidt de directie, bestaande uit de heren André Vial en George Montaron, opgedragen binnen een gestelde termijn de redactie te reorganiseren. Voorts; de twee paters Jezuïeten Chaillet en Laurent, van wie de eerste, die tijdens de Duitse bezetting Témoignage Chrétien als klandestien weekblad heeft opgericht, in de bestuursraad zat, terwijl de tweede al sinds drie jaar als theologisch adviseur optrad, blijven uitgetreden; naar men mag aannemen op instructie van het generalaat der sociëteit. Témoignage Chrétien hoopt zich echter binnenkort te kunnen voorzien van een nieuwe kerkelijke raadsman.

H. HART KERK nadert voltooiing

Oranjestad. — De nieuwe Heilig Hart-kerk van Savaneta nadert thans haar voltooiing. Bohama werkt met man en macht, opdat de kerk nog voor de Kerstdagen in gebruik kan worden genomen. Van de Z.E. pastoor Standenmeyer vernemen wij, dat alles boven verwachting goed gaat. De loterij is een groot sukses geworden, waardoor een deel van de zorgen, die de pastoor drukten, werden afgewenteld. De kerkbanken zijn onderweg. Drie nieuwe klokken en een doopvont werden besteld. In de toren komen dan vier klokken te hangen, want ook de trouwe „stem" van de oude kerk zal blijven klinken vanuit de nieuwe galmgaten. De Heilig Hart-kerk belooft een van de mooiste kerken van het eiland te worden.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao brengt op verzoek van de Commandant der zeemacht in de Nederlandse Antillen ter kennis van belanghebbenden op Curaçao:

1. dat aanvragen voor vergunning tot verkoop van vuurwerken gedurende de jaarwisseling 1958/1959 kunnen worden ingediend bij de Commandant van de Marinierskazerne „Suffisant" tot uiterlijk 1 november 1958;
2. dat voor de aankomst van buiten het Eilandgebied besteld vuurwerk tijdig een aparte invoervergunning moet worden aangevraagd bij de Commandant Marinierskazerne „Suffisant";
3. dat de bovenbedoelde aanvragen op gezegeld papier van één gulden moeten worden gesteld en dat voor iedere aangevraagde vergunning een gezegeld papier van twee gulden moet worden bijgeleverd.

De wnd. Gezaghebber,
O. R. A. BEAUJON.
De Secretaris,
J. W. ELLIS.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De wnd. Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heer Administrateur van Financiën alhier tot het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot het plaatsen van

EEN NOODAGGREGAAT OP HET TERREIN VAN HET GOUVERNEMENTS OPVOEDINGS GESTICHT TE GROOT KWARTIER,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de uitbreiding kenbaar te maken.

De wnd. Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao,
O. R. A BEAUJON.

Nieuwe industrie in SURINAME?

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De koopman Humbert Wijngaarde heeft een idee gehad dat de belofte inhoudt van een nieuwe industrie — citrussap in plasticzakjes. Nadat hij 5 jaren met zijn denkbeeld gespeeld en tenslotte geëxperimenteerd had, is hij dezer dagen aan de eerste kleine proefpartijtjes toe gekomen. Monsters naar de Nederlandse Antillen gezonden wekten daar teleurstelling omdat men onmiddellijk orders wilde boeken nadat het product zeer hoog gewaardeerd was, maar het bleek dat de hr. Wijngaarde nog geen fabriek heeft en geen bestellingen kan accepteren. Het verse sap wordt in plasticzakjes bevroren. De opzet is een NV waarin ook de planter participeren. Verscheidene blijken veel voor het plan te voelen omdat nu 450.000 kg citrusfruit per jaar wordt afgekeurd voor export. Dit fruit levert ruim 230.000 liter sap op. Voor export afgekeurd betekent dat de kleur niet mooi is, of dat het fruit te rijp is.

Als persfruit is het nog prima. Bij sapverwerking kan het nog een aardig duitje in het planterszakje brengen. Een fabriek is geraamd op ƒ 125.000. Met de overheid wordt onderhandeld over eventuele steun.

Rechter in Suriname deed uitspraak in zaak SCHWEIG

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De Surinaamse overheid en het garnalenbedrijf door de Amerikaan E. Schweig opgezet, hebben de laatste dagen zo'n hooglopende ruzie gehad, dat de Rechter in kort geding gevraagd werd een uitspraak te doen. Volgens een schriftelijke overeenkomst had Schweig voorlopig de exploitatie van de overheid gelaten (omdat hij financiële moeilijkheden had) totdat een ijsfabriek en een meersteiger gebouwd zouden zijn, welke dezer dagen gereed zijn gekomen. De overheid liet haar Stichting Visserij Bevordering de exploitatie doen. De Stichting kocht dezer dagen grote partijen garnalen van de vissers voor 21 cent.

Deze week sloot de advocaat v. d. Schroef namens de Amerikaan de fabriek en maakte bekend dat het bedrijf bereid was van de vissers te kopen tegen de oude prijs van 16.9 cent. Duurder kon niet gekocht worden omdat het product dan onverkoopbaar is in de VS. De Rechter besliste in kort geding dat de fabriek moet worden opengesteld voor de Stichting, dat partijen overleg moeten plegen over teruggave der exploitatie nu de ijsfabriek en meersteiger gereed zijn, en dat de Stichting bij de voorlopig door haar voortgezette exploitatie geen gebruik mag maken van het handelsmerk der onderneming.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Zeer gevaarlijk zijn de races, waaraan alleen leerling-jockies deelnemen, aldus een „headline" in de „La Fusta". De reden, waarom deze kop zo luidt, ligt in het feit, dat de vorige week tijdens de laatste race van de cinco y seis een zeer ernstig „incident" plaats vond. De race, die met El Fakir, Sagette en Ventola als de koplopers begon, werd op de 600 meter door het paard Bacarat met berijder Minguel Ramirez zo zwaar aangerand, dat beide eerstgenoemde paarden hun berijders moesten prijsgeven (P. H. Santaella, S. J. Ostos en R. A. Montoya). Jockies Santaella en Montoya werden met een schok van hun paarden-geslingerd. Ostos daarentegen deed eerst een salto door de lucht voordat hij op de grond terecht kwam. Als door een wonder kregen de berijders, op enkele onbeduidende schrammen na, geen enkel ernstig lichamelijk letsel.

In deze zelfde zesde race veranderde jockey Nestor Perez met het paard Susurro van baan, waardoor hij Tinta Roja molesteerde. Susurro, die als eerste over de finishlijn ging, werd naar de derde plaats verschoven. Tinta Roja werd dan nr 1.

Ondanks deze handicaps vond men toch 7 cuadros met de zes winnende paarden, die elk 132.435,95 bolivars vertegenwoordigen. Verder waren er 265 cuadros met vijf paarden, die elk 2.332,20 bolivars waard waren.

In „La Fusta" lazen we verder, dat het paard Sai dinsdag tijdens het trainen plotseling dood viel. Over het bericht, dat wij twee weken terug over jockey Walter Carrion schreven, namelijk dat hij in zijn land (Ecuador) gediskwalificeerd was, nog het volgende: Carrion kreeg dezer dagen telegram, waarin hem gemeld werd, dat zijn diskwalificatie verstreken is. Hij mag de komende week weer als gewoonlijk zijn werk hervatten. Verder lazen wij ook, dat de Chileense jockey Balsimo Moreira, die voor zes maanden geschorst werd, van deze week weer met de races mag meedoen. Voor deze week werden weer 4 jockies geschorst. Deze zijn: Efrain Perez (vier weken schorsing), omdat hij twee paarden voor dezelfde race kontrakteerde. Verder kreeg Tefilio Tosto twee weken, omdat hij met het paard Virfox, de grote favoriet New Deal in de tweede cinco-y-seis-race, molesteerde. Minguel Ramirez kreeg 12 weken (zoals wij al vermeld hebben, bracht hij het grote „incident" in de zesde race teweeg). Verder kreeg Nestor Perez (Susurro) vijf weken schorsing.

De zes cinco-y-seis-races, die voor deze week zijn uitgeschreven, zijn volgens ons geen „mercado libre", **zoals** velen van onze cinco-y-seis-fans beweren, maar races voor een paar gelukkigen, die de zes winnende paarden goed zullen raden.

De eerste race, die over het trajekt van 1400 meter zal gaan, en die alleen door leerling-jockies bereden zal worden, telt 12 paarden van de 9e serie. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Tregue, 2) Macuto, 3) Virazon, 4) Sagette, 5) Hijo Bueno, 6) Pekin, 7) Levantino, 8) Chia, 9) Whiff, 10) Pulpito. 11) Cupira** en **12) Yellow.** De favorieten voor deze eerste race zijn: **MACUTO** met jockey Felix Garcia (handicap 48 kg.), **HIJO BUENO** met V. Ortaz (handicap 48 kg.) en **YELLOW** met R. D. Guzman (handicap 50 kg.). Volgens een laatste bericht denken wij, dat het laatste paard **Yellow** ziek is geworden en hoogstwaarschijnlijk niet meer aan de race meedoet. De paarden, die wij denken dat een goede kans in deze primera valida maken, zijn: **Virazon, Sagette, Pekin** en **Pulpito.**

1200 Meter is de afstand van de segunda valida, waar paarden van de 5e en 6e serie hun kleuren zullen moeten verdedigen. De negen exemplaren, die hier van start gaan, zijn: **1) Potasio, 2) Dynastic, 3) Duilio. 4) Tenorino, 5) Pesquiso, 6) Norse. 7) Admiral Mar, 8) Palo Grande** en **9) Prince Charmant.** De favorieten zijn: **PRINCE CHARMANT** met jockey Manuel Camacaro (handicap 52 kg.), **PESQUISO** met R. A. Montoya (handicap 57 kg.) en **POTASIO** met Balsimo Moreira (handicap 48 kg.). Iedere cinco-y-seis-fan, die deze tweede race zo oppervlakkig bekijkt, zal wis en zeker zeggen, dat **Pesquiso, Admiral Mar** of **Prince Charmant** de race moet winnen, maar zodra men de paarden één voor één gaat bestuderen, dan ziet men, dat paarden, zoals **Dynastic, Duilio, Tenorino** en **Palo Grande** zeer gevaarlijke paarden zijn. Het is vooral voorzichtig zijn met **Palo Grande!**

Na de segunda valida zal de clasico „Ciudad de Caracas" van start gaan. In deze race zullen alleen Venezolaanse jockies aan deelnemen. 10 Paarden zullen hier trachten hun kleuren hoog te houden. De eerste prijs is een trofee en 30.000 bolivars.

De tercera valida zal gaan tussen 12 formidabele paarden van de 5e en 6e serie. De afstand is 1600 meters en de exemplaren zijn: **1) Morocco, 2) Gledhill Star** en **3) Grandtully** vormen llave dos; **4) Guardianess, 5) Bracken, 6) Montecristo, 7) Manzanares, 8) Hisopo** en **9) Cangrejal** vormen llave ocho; **10 Zenon, 11) Buda** en **12) Fanful.** De favorieten zijn: **MOROCCO** met jockey Manuel Camacaro (handicap 52 kg.), **LLAVE DOS** met **Gledhill Star** (T. Hon, 52 kg.) en **Grandtully** (R. Cortez, 55 kg.) en **LLAVE OCHO** met **Hisopo** (M. Casique, 52 kg.) en **Cangrejal** (Gustavo Avila, 49 kg.). In deze race denken wij, dat één der favorieten zal zegevieren. De paarden, die wij hier een zeer goede kans geven, zijn: **Gledhill Star** (llave dos), **Montecristo, Zenon** en **Buda**.

De cuarta valida, die een 1200 meter-race op het program heeft staan, zal door 12 speciaal geselekteerde merries gaan. De „yeguas", die hieraan deelnemen zijn: **1) Buruduna, 2) Luz Bella, 3) La Rusa, 4) Amada Mia, 5) Burbujita, 6) Montaraza, 7) Tebas, 8) Cantarilla, 9) Doña Beba, 10) Lavender Bag, 11) Cocharquina** en **12) Valentia** vormen llave once. De favorieten zijn: **AMADA MIA** met jockey Antonio J. Utrera (handicap 51 kg., **LLAVE ONCE** met **Cocharquina** (F. Garcia, 49 kg.) en **Valentia** (R. Cortez, 52 kg.) en **MONTARAZA** met Carlos Cruz (handicap 50 kg.). Het paard **Amada Mia**, dat zeker als „fija" door vele fans van het cinco-y-seis-spel gebruikt zal worden, is een der beste merries van deze vierde race. Maar de „yeguas', die niet zo maar over het hoofd gezien mag worden, zijn: **Buruduna, Burbujita, Tebas** en **Cantarilla.**

Twaalf paarden van de 8e serie zullen in de quinta valida van start gaan. Het trajekt, dat deze dravers voor de boeg hebben, is 1400 meter en de exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Quebraja, 2) Periodista, 3) Stuka, 4) Bayeton, 5) Chapalco, 6) Cheque, 7) Azuzada, 8) Gambetta** en **9) Tendal** vormen llave ocho; **10) Angelina, 11) Perrin** en **12) Furiosa.** De favorieten zijn: **CHEQUE** met jockey Juan Araya (handicap 54 kg.), **PERRIN** met Jesus Bolivar (handicap 54 kg.) en **AZUZADA** met Luis Bolivar (handicap 49 kg.). De „batacazos", die in deze vijfde race nog kunnen verrassen, zijn: **Quebraja, Bayeton, llave ocho, Gambetta** en **Tendal** en **Furioso.**

De sexta of laatste race zal over het trajekt van 1600 meter gaan. De 12 paarden van de 8e serie, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Hermano, 2) Armonico** en **3) Madam Recorder** vormen llave dos; **4) El Salado, 5) Surizi** en **6) Calderon** vormen llave cinco; **7) Sea King, 8) Maringa, 9) Arbaco, 10) Diamante Negro, 11) Salsa** en **12) Fortin II.** De favorieten voor deze laatste race zijn: **SALSA** met jockey Cecilio Garcia (handicap 50 kg.), **DIAMANTE NEGRO** met T. Hon (handicap 56 kg.), **LLAVE DOS** met **Armonico** (J. Bolivar, 50 kg.) en **Madam Recorder** (Perez, 50 kg.). In deze laatste race geven wij de favorieten **Salsa** en **Diamante Negro** de beste kansen.... maar mochten wij er naast zijn, dan zijn de „batacazos" **Hermano, Calderon, (llave 5), Sea King, Maringa** of **Arbaco!**

BALSIMO MOREIRA

Maakt zijn „comeback" na zes maanden schorsing.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

MACUTO SAGETTE PULPITO	**3**	**VIRAZON PEKIN**	**2**	**SAGETTE CUPIRA**	**2**
ADMIRAL MAR Prince Charmant	**2**	**PESQUISO PALO GRANDE**	**2**	**POTASIO PESQUISO**	**2**
LLAVE DOS LLAVE OCHO	**2**	**LLAVE DOS ZENON**	**2**	**MONTECRISTO**	**1**
AMADA MIA		**AMADA MIA**	**1**	**AMADA MIA**	**1**
LLAVE ONCE	**2**	**AZUZADA PERRIN**	**2**	**LLAVE OCHO FURIOSA**	**2**
CHEQUE PERRIN	**2**	**LLAVE CINCO SALSA**	**2**	**ARBACO**	**1**
DIAMANTE NEGRO SALSA	**2**				
Bs	**96**	**Bs**	**32**	**Bs**	**8**

Volgens het boek „The story of Peter Townsend"

Prinses MARGARET zwoer alleen met PETER TOWNSEND te zullen huwen

Londen. — Prinses Margaret van Groot-Britannië heeft gezworen nooit met iemand anders te huwen dan met kolonel Townsend, aldus blijkt uit een boek van de politieke journalisten Barrymaine, dat te Londen is verschenen.

PRINSES MARGARET
......no other love......

Barrymaine is een vriend van kolonel Townsend. Volgens dit boek. „The Story of Peter Townsend", legde de prinses deze gelofte af op 31 oktober 1955. Dadelijk daarna gaf zij haar openbare verklaring uit, dat zij niet met hem zou huwen met het oog op haar plicht jegens de Kerk en het gemenebest.

Volgens Barrymaine wilde kolonel Townsend prinses Margarets belofte niet aanvaarden.

Na Townsends wereldreis van twee jaar waren hun gevoelens ten opzichte van elkaar nog onveranderd al bleven beiden bij hun besluit van 1955 om niet te huwen.

De publiciteit over hun laatste ontmoeting verwekte volgens de schrijver ten hove dezelfde reakties als eerst en op Margaret werd nieuwe druk uitgeoefend. In die tijd was koningin Elizabeth juist op staatsiebezoek in Nederland en toen Townsend Margaret belde, kreeg hij te horen, dat zij het raadzamer oordeelde elkaar niet weer te ontmoeten voordat de koningin terug was

Townsend besloot, dat het beter was naar het vasteland terug te keren en geen afspraak te maken waarin de prinses toestemde.

Volgens Barrymaine is koninginmoeder Elizabeth tegen het huwelijk. Prins Philip zou er minder tegen gekant zijn en de koningin slechts met het oog op haar plicht tegenover Kerk en Staat, al zou deze uiteindelijk haar zuster niet in de weg hebben willen staan.

De Londense „Sunday Express" weet te melden, dat prinses Margaret haar zuster, koningin Elizabeth, heeft beloofd, dat zij Townsend niet meer zal spreken, teneinde voorgoed een einde te maken aan alle geruchten.

PETER TOWNSEND

De jubileumtentoonstelling van het Rijksmuseum

Amsterdam. — De grote jubileumtentoonstelling „Middeleeuwse kunst der noordelijke Nederlanden", die ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van het rijksmuseum is gehouden. heeft 73.537 bezoekers getrokken. Toen de op 29 juni geopende expositie sloot, passeerden nog 500 bezoekers de controle. Meer dan een kwart van het totaal was afkomstig uit het buitenland. Opvallend groot was het bezoek van de hoogste klassen van middelbare scholen aan deze expositie, die ook internationaal grote belangstelling heeft getrokken uit kringen der museumdirecteuren, verzamelaars en kunsthistorici. De jubileumexpositie was de negentde tentoonstelling in het Rijks museum sedert de bevrijding, die door in totaal ruim 2 miljoen personen werden bezocht, exclusief het bezoek aan de permanente tentoonstelling van kunstwerken.

Wegens wangedrag tijdens Afrikaans toernee

Drie AJAX-spelers door K.N.V.B. gestraft

Den Haag. — Wim Anderiessen, de stopperspil van Ajax, heeft van de K.N.V.B. een speelverbod gekregen. De eerstvolgende vier kompetitiewedstrijden van Ajax mag hij niet meedoen. Deze strafmaatregel heeft de K.N.V.B. genomen naar aanleiding van wangedrag tijdens de vriendschappelijke wedstrijd, die Ajax op 18 juni jl. in Zuid-Afrika tegen Transvaal speelde. Ook aanvoerder Van Mourik en back Geelhuizen zijn door de K.N.V.B. gestraft.

Van Mourik mag de eerstvolgende twee jaar niet als aanvoerder optreden. Hij heeft volgens de K.N.V.B. in de wedstrijd tegen Transvaal onvoldoende ingegrepen tijdens het wangedrag van zijn klubgenoten en tevens blijk gegeven niet over voldoende kapaciteiten te beschikken om onder moeilijke omstandigheden zijn zelfbeheersing te bewaren en goede leiding te geven. Back Geelhuizen kreeg dezelfde straf als Anderiessen. Ook hij mag, indien nodig, in de eerstvolgende vier wedstrijden niet voor het eerste elftal van Ajax uitkomen. Thans speelt hij in het tweede.

Ajax heeft bij het bestuur van de K.N.V.B. beroep aangetekend tegen deze straffen. In kringen van de Meerklub spreekt men van een vreemde zaak. De Amsterdamse klub heeft indertijd zelf genoemde spelers, alsmede doelman Pieters Graafland, die ook bij de incidenten betrokken was, een straf opgelegd. Deze bestond uit honderd gulden boete en een voorwaardelijke schorsing. Waarom deze spelers niet een straf opgelegd, die betrekking heeft op het deelnemen aan buitenlandse toernees? Ajax is nu wel zeer ernstig gedupeerd en dat terwijl de overige spelers en de officials tijdens de incidenten onmiddellijk ingrepen en toen onder meer konden voorkomen, dat de betreffende verdedigers uit het veld liepen.

Ook na deze wedstrijd is door de officials van Ajax al het mogelijke gedaan om zich te revancheren, aldus een commissielid van de roodwitten, die niet begreep waarom keeper Pieters Graafland, ook een van de belhamels, buiten schot is gebleven.

Clubkampioenschappen 1958 R.C.C.

Willemstad. — As. zaterdagmiddag wordt op de banen van Mundo Nobo gestart met de R.C.C.-klubkampioenschappen 1958.

Er wordt begonnen met de wedstrijden in de C-klasse en nadat de kampioen bekend is geworden, gaat deze speler over naar de B-klasse, waarin de wedstrijden op 4 november as. aanvangen.

De A-klassers starten op 2 december en de dames-enkelspelen op 9 december as.

Het wedstrijdreglement luidt als volgt:

1. De wedstrijden worden alle gehouden op de banen van Mundo Nobo op dinsdagmiddagen om 17 uur en op zaterdagmiddagen om 16 uur. Indien men 15 minuten na de vastgestelde tijd niet op de baan aanwezig is, verliest men bij „default".
2. Gespeeld wordt **„best of three"**, behalve in de semi-finale en de finale van de heren A-klasse. Hier wordt **„best of five"** gespeeld.
3. Indien een wedstrijd door de duisternis gestopt moet worden (zulks ter beoordeling van de wedstrijdleider), bepaalt de wedstrijdleider of diens plaatsvervanger wanneer de betreffende wedstrijd zal worden uitgespeeld.
4. Het inschrijfgeld bedraagt ƒ 3,— per persoon. Indien voor de aanvang van de wedstrijd dit inschrijfgeld niet is voldaan, kan men niet aan de wedstrijd deelnemen.
5. Wedstrijdleider is de heer Ch. de Jongh (telefoon 36153 of 9—3820) met als medewerkers de heren A. Rodriguez (telefoon 11891). De Pool, Alberto en Hugo Bakhuis. Referee is de heer G. A. Chundro.

Zaterdagmiddag 4 oktober om 16 uur worden de volgende wedstrijden gespeeld: Silberstein vs. Martijn (umpire Rooi); Marchena vs. Sprock (umpire Bosboom); Broos vs. Slijger (umpire Vos).

Rooms-Katholieke inwoners van Italiaans dorp dreigen protestant te zullen worden

Salerno. — De 650 inwoners van het Italiaanse dorp Bosco nabij Salerno hebben gedreigd protestant te worden tenzij zij hun vroegere pastoor, Don Francesco Saverio Lo Sardo, terugkrijgen, aldus heeft een grondbezitster te Bosco een journalist meegedeeld in verband met een boycot van de parochiekerk.

Deze boycot begon toen de pastoor in april van dit jaar naar de stad Camerota werd overgeplaatst. De dorpsbewoners barricadeerden de kerk, zodat de nieuwe dorpsgeestelijke zich door een raam toegang tot het gebouw moest verschaffen.

Sedert zij niet meer in hun eigen kerk komen, trekken de inwoners van Bosco kilometers ver door de bergen om in andere dorpen te trouwen of hun kinderen te laten dopen.

De grondbezitster, mevrouw Nicoetta Demarco, zei: de bisschop van ons bisdom moet beslissen. Als Don Francesco terugkeert, blijven wij katholiek. Als dat niet gebeurt, worden wij protestant.

Zelfs in Vaticaanstad beginnen de verkeersproblemen

Vaticaanstad. — In Vaticaanstad zijn een vrachtauto en een kleine auto tegen elkaar gereden. Dit is het eerste auto-ongeluk in Vaticaanstad. Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. Functionarissen wezen erop, dat thans zelfs de kleinste soevereine staat in de wereld, met een bevolking van iets meer dan duizend personen, verkeersproblemen begint te krijgen.

Staking bij General Motors autofabrieken

Washington. — Gistermorgen zijn 300.000 arbeiders van „General Motors Corp", de grootste automobielfabrikanten van de Verenigde Staten, in staking gegaan in verband met looneisen.

Tevens is een staking uitgebroken onder het personeel van de belangrijkste avondbladen te Washington.

Overstemming bereikt

General Motors en de bond van arbeiders in de auto-industrie hebben overeenstemming bereikt over een nieuw collectief arbeidscontract voor 3 jaar. De overeenkomst is tot stand gekomen nog geen 12 uur nadat 250.000 arbeiders bij General Motors het werk hadden neergelegd. Ford en Chrysler hebben reeds nieuwe contracten gesloten met de bond van arbeiders in de auto-industrie.

—:—

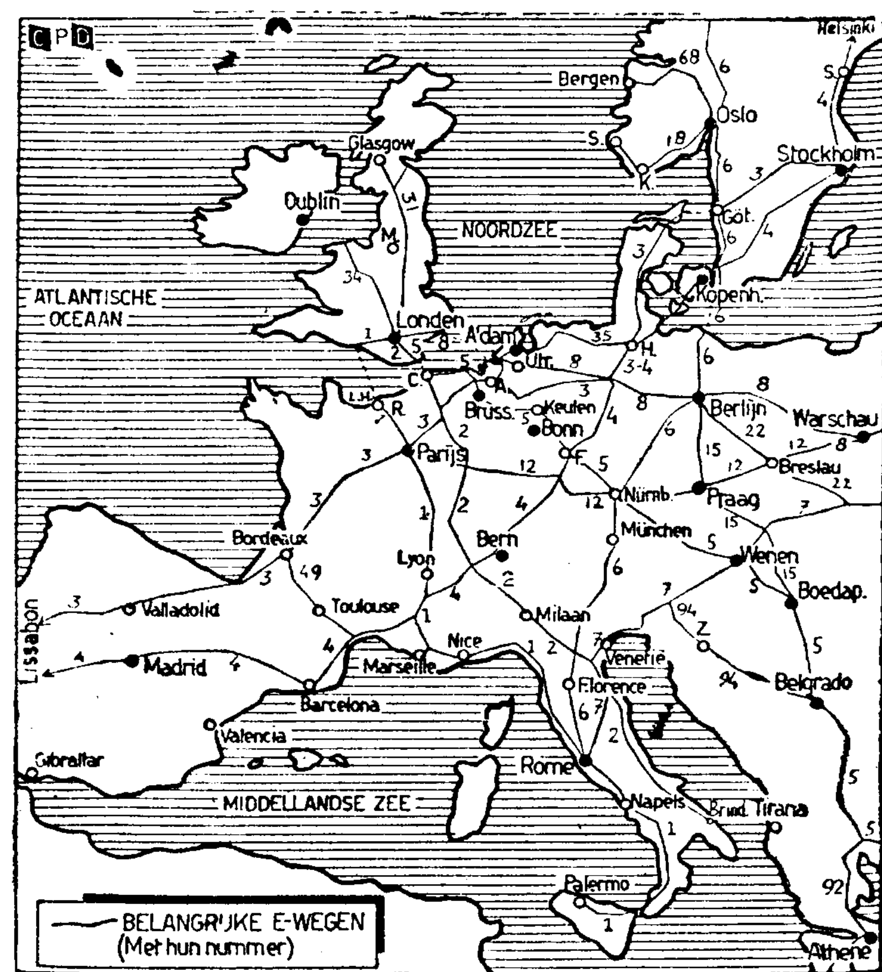
Brussel. — Cruys Voorbergh heeft op de Brusselse wereldtentoonstelling in het Nederlandse Paviljoen zijn verzameling historische costuums getoond, welke ondergebracht is in het Haagse costuummuseum.

—:—

Bogotá. — De Senaat van Columbia heeft het besluit van de kamer om oud-president Rojas Pinilla in staat van beschuldiging te stellen met algemene stemmen bekrachtigd.

E-wegen, slagaders van het Europese verkeer

„Eén Europa, één wegennet"

Afsluitdijk de 84ste E-weg?

(Van een medewerker in Nederland)

De staat Europa bestaat nog niet maar ons werelddeel is toch op weg om één Europa te worden. Verschillende Europese landengroeperingen zijn reeds ontstaan of zullen nog ontstaan. Daar een staat zich niet verder uitstrekt dan zijn verkeersmiddelen reiken en een land zonder wegen niet kan bestaan, is een van de eerste vereisten voor de „staat Europa" de beschikking te hebben over een waarlijk internationaal wegennet. Het mag niet voorkomen dat een uitstekende autoweg in het ene land plotseling een ander, minder, karakter heeft in het andere land.

De ECE, een organisatie van de Verenigde Naties, heeft het project van de E-wegen ingesteld dat Europa één wegennet voor het internationale verkeer zal moeten geven. Zo groot is het belang van goede aaneensluitende wegen dat ook de landen achter het ijzeren gordijn aan het project van de E-wegen meewerken. De Europa-wegen (E-wegen) bestaan, of moeten bestaan. uit grote autowegen die, waar zij als E-wegen zijn aangewezen, moeten voldoen aan de door de ECE gestelde eisen. Deze eisen omvatten o.a. een bepaalde afmeting, bochtbreedte en -verhoging, toestand wegoppervlak, verlichting en parkeerruimte. De E-wegen moeten voorts een minimum aan kruisingen en gevaarlijke punten bezitten, zoveel mogelijk steden vermijden en er moeten voldoende garages, eerste hulpposten en telefooncellen bij zijn.

Op deze manier zijn, of worden, de E-wegen de snelste en veiligste wegen die Europa kent. Zo kan men b.v. in Lissabon de E-4 nemen en praktisch aan één stuk zonder veel hinderpalen tot boven de poolcirkel rijden over een autoweg die ook inderdaad een autoweg is.

De E-wegen zijn gekozen volgens de overeenkomst van Genève en onze kaart geeft een overzicht van div. belangrijke E-wegen. Totaal zijn er 83 E-wegen aangewezen, of voor een klein deel ontworpen, van dit aantal zijn er 22 hoofdverbindingen en 61 tussenverbindingen. Men hoopt over max. 20 jaar ook het laatste stukje ontbrekende E-weg gereed te hebben en dan zal de weg geopend zijn naar een waarlijk Europees lange-afstandsverkeer. Een zeer groot deel van de E-wegen bestaat reeds daar men gebruik kon maken van de bestaande grote autowegen, die in sommige gevallen alleen wat verbeteringen behoefden om tot E-weg te kunnen worden verklaard.

Elk land draagt zijn eigen deel bij aan de E-wegen. Totaal vraagt het project een bedrag van vele miljarden in geld. Deze grote bedragen gevoegd bij andere moeilijkheden op economisch gebied zijn er de oorzaak van dat alle gestelde doelen voor de E-wegen nog niet zijn bereikt, er zijn nog gapingen in het plan „één Europa, één wegennet". Sinds september 1950 werkt men echter aan de uitbouw van de E-wegen en een paar maanden geleden is ook Duitsland, een van de belangrijkste schakels in het Europese verkeersnet, tot de overeenkomst van de E-weg n toegetreden. Hoe belangrijk dit is blijkt wel uit het feit dat van de totaal 83 E-wegen er liefst 19 door Duitsland lopen.

Ook in Nederland zijn de aanduidingen E-weg langs diverse rijkswegen reeds een bekend verschijnsel geworden. Zo loopt de E-8 van Hoek van Holland via Utrecht naar Duitsland en door Polen naar de Russische grens. De E-35 voert van Amsterdam over Groningen naar Hamburg waar men dan weer via de E-4 aansluiting heeft op Scandinavië. In 1964 zal men in deze route Scandinavië een paar uur dichter bij W.-Europa hebben gehaald want dan is de „vogelvlucht-route" gereed die de reistijd Kopenhagen-Hamburg belangrijk verkort. Voor de afsluitdijk heeft Nederland in Genève het verzoek ingediend om de weg Groningen-afsluitdijk-Amsterdam ook tot E-weg te verklaren, een deel van het internationale verkeer maakt n.l. een druk gebruik van deze verbinding.

Tafeltennis-toernooi in Centro Social Catolico

Willemstad. — As. zondag 5 oktober wordt een tafeltennis-knockouttoernooi gehouden in de grote zaal van Centro Social Católico in de Penstraat. De wedstrijden vangen aan om 10 uur 's morgens.

Aan het toernooi nemen deel 4 klubs, te weten Barge Bad, C.P.N. Millonarios en Happy Fellows Society. De finale vindt plaats tussen de winnaar uit de wedstrijden C.P.N. — Millonarios en Barge Bad — Happy Fellows.

Alle leden en hun introducees worden vriendelijk uitgenodigd de wedstrijden bij te wonen. Dit is vooral voor de kinderen van de leden een buitengewone gelegenheid om goed ping-pong te zien.

Door de heer J. S. Bakhuis, agent-importeur van Bavaria-bier, is een beker ter beschikking gesteld voor de winnaar.

Brengt SITHOC — JONG CURACAO een verrassing?

Willemstad. — Vanavond zal in het Rifstadion de tweede wedstrijd plaatsvinden in het kader van het eergisteren nieuw ingeluide seizoen. De uitslag van de eerste wedstrijd was voor velen een verrassing, doch voor de mensen van Boca niet. En in hoeverre zal men vanavond uitslag als een verrassing beschouwen? De Oranjehemden hebben in de afgelopen jaar verschillende goede spelers verloren (gebroeders Meulens, doch zoals steeds het geval is geweest Jong Curaçao zal weer met een verjongd team in het veld verschijnen en wie weet of Joki van Utrecht weer iets goeds van zijn elftal heeft kunnen maken? Bij Sithoc zal men ook enige goede spelers moeten missen, zoals Polinet, Giribaldi en Ronald de Lannooy, allemaal spelers die in de vorige competitie hebben medegespeeld. Doch de club die het meest kan putten uit de reserve-voorraad van de opkomende jeugd is wel de vereniging Sithoc en het is daarom zeker, dat trainer Nolly Melfort met een verjongd elftal de eerste wedstrijd van de competitie zal ingaan. Over de eventuele uitslag en vooral over de prestaties van de ploegen zijn wij zeer benieuwd.

—:—

Tokio. — 9500 voor de Amerikanen werkende Japanse arbeiders die volgens hun vakverenigingsleiders geen deel willen hebben aan de vijandelijkheden in het gebied van Formosa, hebben bij Hirosjima geweigerd munitie in schepen voor nationalistisch China in te laden.

PATTERSON en JOHANSSON om wereldtitel?

Seattle. — Een kwart miljoen dollar voor de wereldkampioen Zwaargewicht, de Amerikaan Floyd Patterson, en honderdduizend dollar voor de Europese kampioen Ingemar Johansson (Zweden) is aangeboden door een groep zakenlieden uit Seattle. De enige interesse die deze zakenmensen zouden hebben is, dat het gevecht in hun plaats, Seattle, wordt gehouden met de wereldtitel als inzet.

Curacaos A-klasse Baseball

Willemstad. — Het negental van Deportivo Venezuela zorgde gisteravond voor een grote verrassing. Het team van Los Tigres werd met 6-3 verslagen. Door deze nederlaag staan Rochester en Los Tigres gelijk op de eerste plaats.

Zondagmorgen om tien uur wordt in het Stadion de wedstrijd gespeeld tussen Sithoc en Los Tigres. Indien Los Tigres mocht verliezen, dan is Rochester kampioen van de A-klasse. Wint Los Tigres evenwel, dan moet er een „play-off" tussen Rochester en Los Tigres gespeeld worden.